

Hinefare. Ve starém anglickém právu ztráta nebo odchod služebníka od jeho pána.

Hinegeld. Výkupné za poklesek spáchaný služebníkem.

Hipoteca. Ve španělském právu hypotéka na nemovitý majetek.

Hirciscunda. Viz Herciscunda.

Hire, v. Najmout. Koupit dočasné užívání nějaké věci nebo vyjednat si práci nebo služby druhého, za ujednání náhradu. Viz také *Employ; Rent; Porovnej s Lease.*

Hire, n. Nájem. Náhrada za užívání nějaké věci nebo za práci či služby. *State v. Kenyon, Inc., Tex. Civ. App., 153 S.W.2d, 195, 197. Akt najmutí. Nájemné, kterým je placena náhrada za používání nějaké věci nebo za práci či služby.*

Hirer. Někdo, kdo najímá nějakou věc, práci či služby druhé osoby. Viz také *Employer.*

Hiring. Viz *Hire.*

Hiring at will. Najmutí podle vůle. Najmutí obecné nebo na neurčitou dobu, s právem zaměstnavatele, skončit je podle jeho vůle. *Long v. Forbes, 58 Wyo. 533, 136 P.2d 242, 246. Viz Employment at will.*

Hiring hall. Agentura nebo úřad pro zprostředkování práce, provozovaný odbory nebo zaměstnavatelem a odbory nebo státem a místní službou pro opatřování práce a umísťování zaměstnanců do jednotlivých povolání.

His. Jeho. Toto zájmeno, použito rodově se může vztahovat k osobě jednoho i druhého pohlaví. Je-li použito v písemném dokumentu ve vztahu k osobě, jejíž křestní jméno je v něm naznačeno pouze začátečním písmenem, nelze dělat závěr, že dotyčná osoba je mužského pohlaví; musí být uvedeno ústně, že předmětná osoba je pohlaví ženského.

His Excellency. Jeho excelence. V anglickém právu titul vicekrále, generálního guvernéra, velvyslance nebo vrchního velitele.

V americkém právu je tento titul dáván guvernérovi státu Massachusetts, podle ústavy tohoto státu; obecně je dáván jako čestný a zdvořilostní titul guvernérom druhých států a prezidentovi Spojených států a také určitým členům duchovenstva. Je také používán zahraničními ministry, když se v písemném styku obrací na státního sekretáře amerického ministerstva zahraničních věcí.

His Honor. Jeho ctihodnost. Titul dáván viceguvernérovi státu Massachusetts. *Mass. Const. part 2, c. 2, § 2, art. 1.* Je také obvykle dáván některým nižším hodnostářům, např. starostovi velkoměsta.

Hissa. Množství nebo část.; podíl na výnosu nebo nájemné.

His testibus. Lat. Tito jsou svědci. Potvrzující klauzule ve starých smlouvách a výsadních listinách. Viz *Hiis testibus.*

Historical cost. V účetnictví pořizovací či původní náklady; např. původní pořizovací náklady budovy.

Historic bay. Historický záliv. Zálivy, nad kterými nějaký pobřežní stát tradičně prohlašoval a udržoval nadvládu, s tímým souhlasem cích států. *U.S. v. Louisiana, 470 U.S. 93, 105 S. Ct. 1074, 84 L. Ed.2d 73.*

Historic preservation. Uchovávání historických budov. Nařízení, které zakazuje demolici nebo externí změ-

ny určitých historických budov nebo všech budov v historickém obvodu. Viz *Historic site.*

Historic site. Historické místo. Jakákoli budova, stavba, prostor nebo majetek, který je významný v historii, architektuře, archeologii nebo v kultuře státu, v jeho společenství nebo národě a které tak bylo označeno na základě zákona. Takové stavby jsou obvykle chráněny zákonem a nemohou být měněny bez souhlasu příslušných úřadů. Viz, např. *16 U.S.C.A. § 461 a násl.* (Anotovaný zákoník USA).

Hit and run accident. Dopravní nehoda s únikem pachatele. Srážka obvykle mezi motorovým vozidlem a chodcem nebo s jiným vozidlem, po které řidič vozidla opouští místo nehody, aniž by se identifikoval a aniž by poskytl určité informace druhému motoristovi a policii, jak zákon obvykle požaduje. Takový čin je zločinem.

Zákony mnoha států vyžadují, aby motoristé, kteří měli nehodu, zůstali na místě a poskytl určitou informaci policii a druhým řidičům a chodcům, kterých se to týká.

Hitherto. Až dosud, do dneška. V právnickém použití tento termín vždycky omezuje věc, s níž ve spojení byl použit na časové období již uplynulé.

H. L. House of Lords. Sněmovna lordů.

Hlafaeta. Sas. Služebník živený na náklady svého pána.

Hlaford. Sas. Lord. Pán.

Hlafordsocna. Sas. Ochrana pána.

Hlafordswice. Sas. V saském právu zločin zrady pána (*proditio domini*); zrada.

Hlasocna. Sas. Dobrodiní zákona.

HLA test. Systém klasifikace tkání pro určení pravděpodobnosti otcovství, který zahrnuje odběr krve. *Pizana v. Jones, 127 Mich. App. 123, 339 N.W.2d 1, 3. Viz také DNA identification.*

Hlothbote. V saském právu pokuta za účast na nezákonném shromáždění.

Hlothe. V saském právu nezákonné shromáždění od osmi do třiceti pěti osob, včetně.

HMO Viz *Health Maintenance Organization.*

Hoarding. Hromadění zásob, křečkování. Akt držení a získávání nedostatkového zboží, přesahující přiměřené potřeby osoby, která je takto hromadí. Viz také *Profiteering.*

Plot obklopující dům a materiály při stavebních pracích.

Hobblers. Ve starém anglickém právu jezdcí na koních nebo veslaři na člunech, dávající světelný signál; také určití nájemci vázaní svými dědičnými lény udržovat malého koně se světlem, pro signalizaci jakékoli invaze nebo podobného nebezpečí v blízkosti mořského pobřeží.

Hobbs Act. Hobbsův zákon. Federální zákon proti organizovanému vyděračství, které klasifikuje jako zločin překážející mezistátnímu obchodu vydíráním, lupičstvím nebo fyzickým násilím. *18 U.S.C.A. § 1951* (Anotovaný zákoník USA). Zločiny organizovaného vyděračství jsou definovány v *18 U.S.C.A. § 1961. Viz Racketeering; RICO laws.*

Hobby. Koníček, záliba. Činnost, která není vykonávána pro zisk. *I.R.C. (Internal Revenue Code [Zákoník o vnitřních daních])* omezuje výši ztrát, které jedinec může

odečíst ve vztahu k činností, kterými se zabývá ze záliby, takže takové transakce nemohou být použity k vykompenzování příjmů z jiných zdrojů *I.R.C. § 183. Viz Hobby loss.*

Hobby loss. Ztráta z činnosti vykonávané ze záliby. Neodčitatelná ztráta, která vzniká z osobního koníčku, na rozdíl od činnosti vykonávané pro zisk. Obecně zákon připouští domněnku, že činnost vykonávaná pro zisk je taková, při které byly v průběhu pětiletého období získány hrubé zisky během dvou, nebo více let. *I.R.C. § 183.*

Hoc. Lat. Tento. *Hoc intuitu*, s tímto očekáváním. *Hoc loco*, na tomto místě. *Hoc nomine*, tímto jménem. *Hoc titulo*, z toho titulu. *Hoc voce*, podle tohoto slova.

Hoc paratus est verificare. Lat. Toto je připraven místopřísežně prohlásit.

Hoc quidem perquam durum est, sed ita lex scripta est. Lat. Toto je ovšem nesmírně tvrdé, ale tak je psáno v zákoně; takové je psané či pozitivní právo. Poznámka citovaná Blackstonem, jak ji používal Ulpian v civilním právu; a používána v případech, kde ekvitní soudy nemají sílu zmírnit přísnost zákona.

Hoc servabitur quod initio convenit. Zachováno má být to, co je užitečné v začátku.

Hodge—Podge Act. Pojmenování používané pro zákon, který je směsicí neslučitelných věcí.

Hoghenhyne. V saském právu domácí služebník. Jakýkoli cizinec, který byl ubytován v domě vazala tři noci nebo více v průběhu desetiletí byl nazýván „hoghenhyne“, a jeho hostitel se stal odpovědným za jeho činy i za činy jeho sluhy.

Hold, v. 1. Držet na základě zákonného nároku; jako ve výrazu obvyklém v převodech „to have and to hold“ (mít a držet), nebo ve výrazu používaném k poznámkám „the owner and holder“ (vlastník a držitel).

2. Být příjematelem nebo nájemcem majetku druhého; držet nebo mít majetek od druhého. Správně mít majetek pod podmínkou placení nájemného nebo vykonávání služby.

3. Rozsoudit nebo rozhodnout, mluveno o soudu, zvláště vyhlásit právní závěr, ke kterému soud dospěl, pokud jde o právní účinek odhalených faktů. *Viz Holding.*

4. Udržovat nebo podpořit; podléhat nutnosti nebo povinnosti něco podpořit nebo dokázat; jako když se říká, že strana „holds the affirmative“ (potvrzuje) nebo neguje nějakou otázku v dané věci.

5. Zavázat či učinit povinným; zadržet nebo uzavřít; držet ve vazbě nebo pod závazkem; jako ve frázích „hold to bail“ (nepropustit bez záruky), „hold for court“ (zadržet pro soud), „held and firmly bound“ (zastáváno a pevně vymezeno), atd.

6. Vykonávat správu; něco vést nebo něčemu předsedat; svolat, otevřít a řídit výkony něčeho; jako vést soud, vést proces, atd.

7. Soudně stíhat; řídit a formálně zavdat příčinu; provést podle zákona; jako konat volbu.

8. Vlastnit; zabrat; zastávat a spravovat něco; jako zastávat úřad.

9. Držet, dodržovat; udržet; udržovat vlastnictví něčeho nebo autoritu nad něčím.

Viz také Ownership; Possession.

Hold over. Přetrvávat. Pokračovat v držbě jako nájemce pronajmutého majetku po vypršení nájemního

termínu. Pokračovat v zastávání nějakého úřadu a ve výkonu jeho funkcí, po uplynutí zákonného funkčního období.

Hold pleas. Vyšetřovat nebo projednávat případy. *3 Bl. Comm. 35, 298.*

Hold, n. Ve starém anglickém právu držba. Slovo, které se trvale vyskytuje ve spojení s druhými, jako *freehold* (vlastní nemovitost), *leasehold* (najatá nemovitost), *copyhold* (nájemní statek), atd., ale zřídka se vyskytuje ve své samostatné formě.

Holder. Držitel. Držitel směnky, dlužního úpisu, šeku, nebo jiného obchodního cenného papíru, je osoba, která takový dokument legálně získala, a to buď převodem nebo dodáním a je oprávněna ho inkasovat. Osoba, která má vlastnický dokument, nebo nějakou úřední listinu či investiční cenný papír, vystavený, vydaný nebo indosovaný na ni nebo na její řad nebo na doručitele nebo bianco. *U.C.C. § 1—201(20)* (Jednotný obchodní zákoník).

Holder for value. Držitel hodnoty. Držitel, který dal ocenitelnou protihodnotu za vlastnický dokument, úřední listinu nebo investiční cenný papír, který má ve svém vlastnictví. Držitel přijímá nějaký cenný papír: (a) do té míry, v jaké byla dohodnutá protihodnota provedena nebo že na ni získá zástavní nárok nebo retenční právo jinak než právním postupem; nebo (b) když přijme dokument jako platbu nebo jako záruku za předcházející nárok vůči jakékoli jiné osobě, ať už je tento nárok splatný, či nikoliv; nebo (c) když na jeho základě vydá převoditelný dokument nebo udělá neodvolatelný závazek vůči třetí osobě. *U.C.C. § 3—303* (Jednotný obchodní zákoník).

Holder in due course. Oprávněný držitel. V obchodním právu držitel nějakého dokumentu, který přijal v dobré víře a jako hodnotu a bez zprávy o jakémkoli nároku nebo obraně proti němu. *U.C.C. § 3—302(1)* (Jednotný obchodní zákoník), a který může vymáhat dokument zbavený všech nároků a osobních obran. *U.C.C. § 3—305.* Věřitel může být oprávněným držitelem. Držitel se nestává oprávněným držitelem dokumentu jeho koupí v soudním prodeji nebo jeho přijetím na základě právního procesu, nebo jeho získáním při převzetí nějakého majetku nebo jeho koupí v rámci hromadné transakce, která nebyla provedena v rámci běžné obchodní aktivity převodce. Ten, kdo koupil omezený podíl, může být oprávněným držitelem pouze do rozsahu zakoupeného podílu. *Kaw Valley State Bank & Trust Co., v. Riddle, 219 Kan. 550, 549 P.2d 927, 933.*

Oprávněný držitel smlouvy o spotřebitelském úvěru (consumer paper) je nositelem všech reklamací a obran, které by dlužník (kupující) mohl uplatňovat proti prodejci zboží nebo služeb, které obdržel podle úvěrové smlouvy, či při jejím uskutečňování. *16 CFR § 433.1 a násl.* (Zákoník federálních nařízení.)

Porovnej s Bona fide purchaser. Viz také Real defenses.

Holder in good faith. Držitel v dobré víře. Někdo, kdo převezme vlastnictví nebo dokument, aniž by mu byla známa jakákoli závada s nimi spojená.

Hold harmless agreement. Neškodná dohoda. Smluvní uspořádání, podle kterého jedna strana přejímá odpovědnost spojenou se situací, čímž druhou stranu zbavuje odpovědnosti. Takové dohody se typicky vyskytují v pronájmech a služebnostech. Dohody, či

smlovy, ve kterých jedna strana souhlasí s tím, že druhá strana nemá odpovědnost za škodu nebo závazek, který vyplývá z dané transakce. *Viz také* Guaranty; Indemnity; Surety.

Holding. Právní princip, který má být získán z názoru (rozhodnutí) soudu. Opak k „dictum“ (k názoru soudce — *viz tam*). Může se vztahovat k vedení soudního přelíčení, pokud se týká důkazu nebo jiných otázek, které se vyskytly během přelíčení. Edward L. Eyre & Co. v. Hirsch et al., 36 Wash. 2d 439, 218 P.2d 888. Také obecný termín pro majetek, cenné papíry atd., vlastněné osobou nebo korporací. *Viz také* Decision; Dicta.

V anglickém právu kus země držení v pronájmu nebo podobném pachtu pro zemědělské, pastevecké nebo podobné účely.

Holding company. Holdingová společnost. Společnost, která obvykle omezuje svoje aktivity na vlastnění akcií a na kontrolu managementu společností, které jsou do holdingu začleněny. Holdingová společnost obvykle vlastní rozhodující podíl akcií v korporacích, jejichž akcie vlastní. Aby korporace mohla získat výhody daňové konsolidace, včetně od daně osvobozených dividend a způsobilost podílet se na operativních ztrátách, musí holdingová společnost vlastnit 80 nebo více procent akcií s hlasovacím právem korporace. I.R.C. § 243 (Zákoník o vnitřních daních). *Viz také* Investment company.

Personal holding company. Personální holdingová společnost. Uzavřená obchodní korporace, která dostává výnos personální holdingové společnosti. Tento výnos zahrnuje, ale není omezen na: dividendy, úroky, renty, tantiémy, atd. Jestliže společnost spadá pod definici personální holdingové společnosti, může se na ni vztahovat jak pravidelná daň „corporate tax“, tak i „personal holding company tax“ na nerozdělený výnos společnosti. Tato daň je ukládána, aby se jednotlivcům zabránilo akumulovat výnos ve společnosti, který by měl být předmětem zdanění podle „personal holding company tax“. *Viz také* Holding company tax; Personal holding company.

Holding company tax. Daň z holdingové společnosti. Daň z nerozděleného výnosu personální holdingové společnosti po dovořených odpočtech za vyplacené dividendy, atd. I.R.C. § 545 (Zákoník o vnitřních daních).

Holding period. Doba ztrátovosti. Při zdaňování časové období, po které musí být kapitálové aktivum drženo, aby bylo možné určit, zda je ztráta z jeho prodeje dlouhodobá nebo krátkodobá. I.R.C. § 1222—1223 (Zákoník o vnitřních daních).

Holdings. Rozsah vlastnictví investic (nemovitostí, cenné papíry, atd.).

Holdover tenant. Nájemce, který pokračuje v držbě po vypršení pronájmu nebo když uplynul termín držby sjednaný podle vůle pronajímatele.

Holiday. Náboženský svátek; den vyhrazený pro oslavy nějaké významné události v historii; den, kdy se nepracuje. Den, ve kterém se nevykonávají žádné každodenní činnosti v průmyslu, obchodě a vládě, kdy jsou zavřeny soudy a všeobecně není dovoleno doručovat obsílky. Kromě národních svátků (*např.* 4. červenec), jsou také státní svátky (*např.* svátek „Bunker Hill“ v Massachusetts).

Legal holiday. Viz Legal holiday.

Public holiday. A legal holiday (Viz tam).

Statutory holidays. Zákonné svátky. Většina států slaví tytéž svátky, jako jsou svátky slavené federální vládou (*viz* 5 U.S.C.A. § 6103) [Anotovaný zákoník USA]. Existují však odchylky; *např.* několik států neslaví Columbus Day, několik států neslaví National Memorial Day, zatímco jiné mají speciální svátky připomínající historické události, den zrodu státu nebo den narození regionálních hrdinů, dny náboženských festivalů, nebo jiné příležitosti považované za důstojné oslavy. *Viz také* Legal holiday.

Hológrafo. Ve španělském právu holograf. Dokument (zejména poslední vůle), celý v rukopise osoby, která ho pořizovala; nebo který, aby byl platný, musí být psán její vlastní rukou.

Holograph. Ručně psaná listina. Poslední vůle nebo smlouva celá napsaná zůstavitelem nebo postupitelem či dárce jeho vlastní rukou a svědecky ověřená. Zákon států (US) se široce rozcházejí ve vztahu ke statusu posledních vůlí vlastnoručně psaných samotným zůstavitelem. Některé státy kategoricky odmítají uznat jakoukoli poslední vůli, která neodpovídá formálním zákonným požadavkům, vztahujícím se k ověřovací klauzuli, svědkům atd. Jiné uznají ručně psanou poslední vůli, jestliže všechny nebo určité její části jsou psány rukopisem zůstavitele. A mnohé státy, které neuznávají vlastnoručně psané poslední vůle vyhotovené uvnitř hranic státu, uznají takové poslední vůle, jestliže jsou platné podle jiných jurisdikcí. Podle Uniform Probate Code (Jednotný pozůstalostní zákoník), [který byl přijat více státy], je taková poslední vůle platná, ať už je svědecky ověřena či nikoliv, jestliže podpis a materiální ustanovení jsou v rukopise zůstavitele. § 2—503.

Holy orders. Kněžská svěcení. V církevním právu, svěcení biskupů (včetně arcibiskupů), kněží a jáhnů v anglické církvi. Římskokatolíci znalci církevního práva uvádějí kněžské svěcení biskupa (do kterého je zahrnut papež a arcibiskupové), kněz, jáhen, podjáhen, zalmista, ministrant, vymítač ďábla, laický lektor a církevní dveřník. Jedna ze sedmi svátostí římskokatolické církve.

Homage. Hold, pocta. Ve feudálním právu, služba (nebo obřad, v kterém tato služba spočívala), kterou byl nájemce vázán vykonat svému pánovi, když mu byla slavnostně udělována držba dědičného léna, nebo při nástupnictví do něj dědicem, jako uznání užívacího práva. Je to popisováno jako nejčestnější služba, kterou mohl svobodný nájemce prokázat svému pánovi. Ceremonie byla následující: Nájemce neopásaný a s nepokrytou hlavou poklekl před pánem, který seděl, a držel nataženou a spojenou ruce mezi rukama pána a říkal: „Jsem Váš člověk [*homo*] od tohoto dne do budoucna, se zdravou kůží a světskou ctí, a budu Vám věrný a loyální a slibuji Vám věrnost za práva na pozemky, která nyní nárokuji abych od Vás obdržel, při zachování věrnosti, kterou jsem povinen našemu vladaři králi,“ k čemuž mně pomáhej Bůh. Nájemce poté dostal od lenního pána polibek. Pocta mohla být prokázána pouze lennímu pánovi samému. „Homage“ je nutno rozlišovat od „fealty“, jiné povinnosti za feudalizmu, která spočívala ve slavnostní přísaze věrnosti, kterou skládal vazal pánovi, zatímco „homage“ bylo pouze uznání léna. Jestliže „homage“ měla zahrnovat i „fealty“, byla nazývána „liege homage“ (*viz níže*); ale jinak byla nazývána „simple homage“ (prostá pocta).

Homage ancestral. Pocta zděděná po předcích. Ve feudálním právu byla tímto jménem nazývána pocta, kterou vazal a jeho předkové od nepaměti skládali druhému vazalu a jeho předkům obřadem, který zavazoval lenního pána, aby zaručil dědičné právo a také, aby nájemce osvobodil od všech služeb vyšším lenním páním. Jestliže nájemce nebyl nájemcem s dědičným právem, jeho nástupce byl nájemcem, který skládal poctu lennímu pánovi, ale neskládal poctu druhým vazalům a jejich předkům. 2 Bl. Comm. 300.

Homage jury. Čestná porota. Ve feudálním právu porota v baronském soudu, která pozůstávala z nájemců, kteří skládali poctu (*viz* výše heslo „homage“ pozn. překl.), a kteří vyšetřovali a podávali doporučení spojená se smrtí nájemců, přenechání práv, uznání a pod.

Homage liege. Pocta nejvyššímu lennímu pánovi. Ve feudálním právu druh pocty, která náležela pouze panovníkovi jako nejvyššímu lennímu pánovi a která byla skládána bez jakékoli výhrady či výjimky k právům druhých lenních pánů.

Homager. Úctou povinný. Ve feudálním právu ten, kdo skládal nebo byl zavázán skládat poctu.

Homagio respectuando. Příkaz hodnostáři, jehož účel bylo oznamovat Koruně připadnutí majetku státu, který mu přikazoval, aby odevzdal držbu půdy dědici krále nájemce, nehlédě na to, že tento nesložil poctu.

Homagium. L. Lat. Homage (*viz tam*).

Homagium ligium. Ve feudálním právu pocta nejvyššímu lennímu pánovi („liege homage“); druh pocty, která náležela pouze panovníkovi jako nejvyššímu lennímu pánovi, a která byla skládána bez jakékoli výhrady či výjimky k právům druhých lenních pánů. Byla tak nazývána od slova *ligando* (závazný), poněvadž nebylo možné ji odříct, což u ostatních druhů poct možná bylo.

Homagium, non per procuratures nec per literas fieri potuit, sed in propria persona tam domini quam tenentis capi debet et fieri. Pocta nemůže být učiněna prostřednictvím zástupce, ani písemně, ale musí být složena a přijata vlastní osobou jak lenního pána, tak nájemce.

Homagium planum. Prostá pocta. Ve feudálním právu druh pocty, která nezavazovala toho, kdo ji skládal k němu jinému než jen k věrnosti, bez jakéhokoli závazku buď vojenské služby nebo služby ve dvorech jeho pána.

Homagium reddere. Ve feudálním právu odřeknutí pocty. Docházelo k němu, když vazal učinil slavnostní prohlášení, ve kterém neuznává svého pána a odpírá mu poslušnost. K tomu byly feudálními zákony předepsány formy a metody.

Homagium simplex. Ve feudálním právu prostá pocta; druh pocty, který byl pouze uznáním držby, se zachováním všech práv ostatních lenních pánů.

Hombre bueno. Ve španělském právu soudce oblasti. Také arbitr, kterého si strany ve sporu zvolily. Také člověk v dobrém postavení; ten, kdo je kompetentní rozhodovat ve sporu.

Home. Domov. Vlastní bydliště osoby; dům, ve kterém osoba bydlí, speciálně dům, ve kterém osoba bydlí se svou rodinou; obvyklý příbytek rodiny této osoby; obytný dům. Mann v. Haines, 146 Kan. 988, 73 P.2d 1066, 1072. Místo, ve kterém osoba skutečně bydlí

s úmyslem tam sídlit, nebo ve kterém se usídlila a kde udržuje sídlo nebo kam se zamýšlí vrátit. Místo, kde osoba bydlí, a které je centrem jejího rodinného, sociálního a občanského života. Restatement of Conflicts, Second, 12. Co se týče odpočtů nákladů při provozování obchodu s odloučením od domova, je „domov“ definován v I.R.C. (Zákoník o vnitřních daních) § 162(a)(2) jako poplatníkovy hlavní místo obchodu. Ellwein v. U.S., C.A.N.D., 778 F.2d 506, 509. *Viz také* Domicile; Residence; Tax home.

Home brew. Domácí várka. Alkoholický nápoj vyráběný doma nebo v obyčejných lokálech. Na černo pálený nebo pašovaný alkohol.

Home loan bank. *Viz* Federal Home Loan Banks.

Home ne sera puny pur suer des briefes en court le roy, soit il a droit ou a tort. Člověk nebude potrestán za to, že žádá u královského soudu o příkaz, ať už je v právu nebo neprávem.

Home office. Ministerstvo vnitra. Ministerstvo, jehož prostřednictvím anglický panovník spravuje většinu vnitřních záležitostí království, speciálně policii, a komunikuje se soudními funkcionáři. Je-li tento výraz použit na korporaci, jde o její hlavní kancelář či společné ústředí.

Homeowner's association. Sdružení majitelů domů. Sdružení lidí, kteří v dané oblasti vlastní domy, které bylo vytvořeno za účelem zdokonalování a udržování kvality oblasti.

Asociace vytvořená projektanty výhledové zástavby nebo stavbaři obytných domů se zakoupenými byty či projektovaných inženýrských sítí, aby bylo umožněno řízení a údržba majetku, na kterém mají vlastní nedělitelný společný zájem. Spoluúčast stavbařů, jakož i povinnosti asociace jsou v některých státech (USA) upraveny zákonem. Takové nevýdělečné organizace se obvykle vytvářejí na základě restriktivních dohod nebo prohlášení o restrikcích.

Homeowner's equity loan. *Viz* Equity loan.

Homeowners policy. Pojištění majitelů domů. V pojištění typ sdružené pojistky, která umožňuje majitelům domů kombinovat pojištění proti ohni, vodě, vloupání, zákonné odpovědnosti, atd.

Home Owners Warranty (HOW). Program záruk a pojištění ochrany. Program, který ve Spojených státech nabízí řada stavitelů domů. Program byl vyvinut Sdružením pro záruky majitelům domů (Home Owners Warranty Corporation), které je pobočkou Národní asociace stavitelů domů (National Association of Home Builders). Podle hlavních ustanovení tohoto programu jsou všechny nové domy po deset let chráněny proti hlavním stavebním vadám. Podobnou záruční ochranu poskytují zákony mnoha států (US).

Home port. Domovský přístav. V námořním právu je domácím přístavem plavidla přístav, ve kterém je registrováno či přihlášeno nebo přístav, ve kterém nebo u kterého nejbližší obvykle bydlí vlastník, nebo je-li více vlastníků, přístav, ve kterém nebo u kterého nejbližší bydlí manžel nebo úřadující majitel, který řídí provoz. Ale pro některé účely je domovským přístavem plavidla jakýkoli přístav, kde se vlastník se svou lodí náhodou nachází. Podle lodních zákonů má každé plavidlo to, čemu se říká „domovský přístav“, ke kterému patří a který je jeho trvalým místem či sídlem, bez ohledu na jeho současnou nepřítomnost. *Viz také* Port.

Home port doctrine. Doktrína domovského přístavu. Podle doktríny „domovského přístavu“ jsou lodě, které jsou angažovány v mezistátním a mezinárodním obchodě zdanitelné pouze ve svém domovském přístavu. Scandinavian Airlines System, Inc. v. Los Angeles County, 56 Cal. 2d 11, 14 Cal. Rptr. 25, 29, 363 P.2d 25. Podle této doktríny plavidlo křižující širé moře může být zdaněno podle své plné hodnoty pouze ve svém domácím přístavu nebo v zákonném trvalém bydlišti jeho vlastníka a žádná jiná jurisdikce, včetně těch, jejichž přístavy plavidlo navštěvuje během svých cest, nemá právo je zdanit. Star—Kist Foods, Inc. v. Byram, 241 C.A.2d 313, 50 Cal. Rptr. 381, 382, 385.

Tam, kde byly prováděny opravy nebo dodány základní potřeby cizí lodi či lodi v přístavu státu, ke kterému nepatří, poskytuje straně námořní právo řídicí se právem civilním, retenční právo na loď jako její zástavu; a strana může prosazovat žalobu na vydání věci (suit in rem) u Admirality, aby si vynutila své právo. Ale pokud jde o opravy a základní potřeby v přístavu státu, ke kterému loď patří, řídí se případ zcela zemským právem tohoto státu. The General Smith, 17 U.S. (4 Wheat.) 438, 442, 4 L. Ed. 609.

Home rule. Domácí pravidlo. Ústavní předpis státu typu legislativního opatření, jehož výsledkem je rozvržení pravomoci mezi stát a místní správy, poskytnutím určité míry samosprávy velkoměstům a městům, jestliže taková místní správa akceptuje podmínky státní legislativy. Viz také Local option.

Home rule charter. Statut místní správy. Organizační rámec místní samosprávy, analogický k ústavě státu nebo národa, navržený místní samosprávou samou a přijatý lidovým hlasováním obyvatel dané lokality.

Homestead. Hospodářství nemajetného zemědělce. Obytný dům a přilehlá půda, kde bydlí hlava rodiny; domácí farma. Stálé sídlo rodiny, s půdou, obvyklými zvykovými právy a služebnostmi a budovami obklopujícími hlavní dům.

Technicky a podle moderních zákonů o hospodářství uměle vytvořený stav na pozemku, vymyšlený, aby chránil majitelův majetek a jeho užívání před nároky věřitelů vyjmutím majetku z exekuce a nuceného prodeje tak dlouho, dokud je na pozemku obydli. Viz *Homestead exemption laws*, níže.

Homestead corporations. Hospodářská sdružení. Sdružení organizovaná za účelem získávání rozsáhlých ploch pozemků, vyplácení břemen, kterými jsou zatíženy, vylepšování těchto pozemků, jejich rozparcelování na hospodářství a rozdělování mezi akcionáře a k akumulaci fondu pro takové účely.

Homestead entry. Viz Entry.

Homestead exemption laws. Zákony o výjimkách v hospodářství nemajetných zemědělců. Zákony vydané v mnoha státech, které dovolují držitelé domácnosti nebo hlavě rodiny označit dům a pozemek jako jeho hospodářství a vyjmají toto hospodářství z věřitelské exekuce za jeho celkové dluhy (v tom, např. i konkursní řízení). Některé státy (US) povolují na tato hospodářství úlevy nebo výjimky z majetkové daně (buď na daň celou nebo její část). Zákonné požadavky na vytvoření hospodářství nemajetných zemědělců mohou zahrnovat i formální každoročně registrované prohlášení.

Homestead right. Osobní právo k užitečnému, pokojnému a nepřerušovanému užívání hospodářského majetku vyjmutého z věřitelských nároků.

Probate homestead. Pozůstalostní hospodářství. Hospodářství vyčleněné pozůstalostním soudem k užívání pozůstalému manželovi nebo ženě a malým dětem ze společného majetku nebo z nemovitého majetku, který náležel zesnulému.

Homicidal. Vražděný. Patřící, vztahující se, nebo donucující k zabití, jako vražděná mánie.

Homicide. Zabití. Zabití lidské bytosti činem, opatřením nebo opomenutím druhého. Osoba je vinna trestným zabitím, jestliže záměrně, úmyslně, bezohledně nebo z nedbalosti způsobí smrt jiné lidské bytosti. Trestné zabití je vražda, zabití či zabití z nedbalosti. Model Penal Code (Vzorový trestní zákoník) § 210.1; 18 U.S.C.A. (Anotovaný zákoník USA) § 1111 a násl. Viz *Manslaughter*; *Murder*.

Zabití není nutně zločinem. Je to nezbytná složka vraždy a zabití, ale existují jiné případy, ve kterých zabití může být spácháno bez trestného úmyslu a bez trestných důsledků, jako když k němu dojde při zákonném provedení soudního rozsudku, v sebeobraně nebo jestliže je to jediný způsob, jak zastavit prchajícího zločince. Termín „homicide“ je neutrální; zatímco popisuje čin, nevyslovuje rozsudek co do morální nebo právní kvality činu. *People v. Mahon*, 77 Ill. App.3d 413, 395 N.E.2d 950, 958. Viz *Excusable homicide*; *Justifiable homicide*, níže.

Klasifikace

Zabití je obvykle klasifikováno jako „justifiable“ (ospravedlnitelné), „excusable“ (omluvitelné) a „felonious“ (úkladné). Pokud jde o definice těchto termínů a některé jiné složené termíny, viz níže.

Culpable homicide. Trestuhodná vražda. Popisovaná jako vražda, pohybující se v rozmezí od velmi nízké trestuhodnosti až po hranici vraždy.

Excusable homicide. Omluvitelné zabití. Zabití lidské bytosti buď nešťastnou náhodou nebo v sebeobraně. Takové zabití spočívá v chování pachatele způsobem, který zákon nezakazuje, jako je sebeobrana nebo zabití nešťastnou náhodou. *Law v. State*, 21 Md. App. 13, 318 A.2d. 859, 869. Jméno samo znamená nějakou chybu, omyl nebo opominutí, ale tak triviální, že zákon je zprošťuje viny za zločin, ačkoliv posuzováno stroze zasluhují si nějaký nízký stupeň potrestání. Omluvitelné zabití je dvojího druhu, — buď *per infortunium*, nešťastnou náhodou nebo *se defenso*, v sebeobraně, při náhlé rvačce. Zabití *per infortunium* je to, ke kterému dochází, když člověk konající nějaký zákonný čin, bez jakéhokoli úmyslu ublížit naneštěstí zabije druhého; ale jestliže smrt vyplývá z nějakého protizákonného činu, jde o zločin zabití a ne o nešťastnou náhodou. Zabití *se defendo* je to, při kterém člověk zabije druhého při náhlé rvačce, pouze na svou vlastní obranu nebo na obranu své ženy, dítěte, rodiče nebo sluhy a ne z nějakého pomstychtivého pocitu či pomstychtivosti. Viz *Self—defense*; také *Justifiable homicide*, níže.

Felonious homicide. Zločinné zabití. Protizákonné zabití lidské bytosti, jakéhokoli věku nebo pohlaví, bez ospravedlnění nebo omluvy v zákoně; u tohoto zločinu jsou dva stupně, zabití (*manslaughter*) a vražda (*murder*).

Homicide by misadventure. Zabití nešťastnou náhodou. Náhodné zabití druhého, při kterém pachatel konal nějaký zákonný čin, který nebyl doprovázen žádným trestným nedbalým nebo bezohledným chováním. Totéž co „*Homicide per infortunium*“ (zabití nešťastnou náhodou). Viz *Manslaughter*.

Homicide by necessity. Zabití z nutnosti. Druh ospravedlnitelného zabití, poněvadž vzniká z nějaké nevyhnutelné nutnosti, bez jakékoli vůle, úmyslu nebo přání a bez jakékoli neuváženosti nebo nedbalosti na straně, která zabila a tedy bez jakéhokoli náznaku viny. Viz *Self—defense*.

Homicide per infortunium. Zabití nešťastnou náhodou nebo náhodné zabití; jako v případě, kdy člověk vykonává nějakou zákonnou práci, bez jakéhokoli úmyslu ublížit, a náhodně zabije druhého; druh omluvitelného zabití. Viz *Negligent homicide*.

Homicide se defendendo. Zabití v sebeobraně; zabití osoby v sebeobraně v náhlé rvačce, kde pachatel neměl jiný způsob (nebo přinejmenším pravděpodobný) způsob, jak uniknout svému útočníkovi. Druh omluvitelného zabití. Viz *Self defense*.

Justifiable homicide. Ospravedlnitelné zabití. Takové zabití, které je spácháno úmyslně, ale bez jakéhokoli zlého úmyslu a za okolností vyvolaných nutností nebo povinností, které činí tento akt správným a zbavují stranu jakéhokoli náznaku viny; jako když šerif zákonně vykonává rozsudek smrti nad zločincem, nebo tam, kde k zabití dochází ve snaze zabránit spáchání hrdelního zločinu, kterému nešlo jinak zabránit či jestliže jde o věc práva jako je sebeobrana nebo jiné případy stanovené zákonem. Viz *Self—defense*; také *Excusable homicide*, výše.

Negligent homicide. Zabití z nedbalosti. Trestné zabití vytváří zabití z nedbalosti, jestliže je spácháno nedbale. Model Penal Code (Vzorový trestní zákoník) § 210.4. Viz *Negligent homicide*; také *Vehicular homicide*, níže.

Reckless homicide. Viz toto heslo.

Vehicular homicide. Zabití dopravním prostředkem. Zabití lidské bytosti provozem automobilu, letadla, motorového člunu nebo jiného motorového vozidla způsobem, který vytváří nerozumné riziko poranění osoby či poškození majetku druhého, a který představuje podstatnou odchylku od standardní péče, kterou by rozumná osoba vynakládala za týchž okolností.

Homicidium. Lat. Homicide (viz tam).

Homicidium ex casu, Zabití náhodou.

Homicidium ex justitia, zabití při výkonu spravedlnosti nebo při výkonu zákonného rozsudku.

Homicidium ex necessitate, zabití z nevyhnutelné nutnosti, jako při ochraně osoby nebo majetku.

Homicidium ex voluntate, úmyslné či záměrné zabití.

Hominatio. Svolání či shromáždění mužů; vzdávání počty.

Homine capto in withernamium. Příkaz zajistit toho, kdo zabavil nějakého otroka nebo otrokyni a nechal jeho nebo ji uprchnout ze země, takže on ani ona nemohou být podle zákona získáni zpět proti kauci.

Homine eligendo. Ve starém anglickém právu příkaz adresovaný nějakému spolku, žádající na jeho členech, aby zvolili jednoho muže, který bude u sebe držet jeden

díl pečete a bude v souladu se zákonem Actona Burnella jmenován statutárním obchodníkem, když ten dřívější umřel.

Homine replegiando. Ve starém anglickém právu příkaz, který ukládá vydat člověka z vězení nebo z vazby nějaké soukromé osoby tímtež způsobem, jakým může být v nouzi vrácen osobní majetek.

Homines. Lat. Ve feudálním právu muži; vazalští nájemci, kteří nárokovali výsadu, aby jejich spory, atd. byly souzeny pouze na soudě jejich lenního pána.

Homines ligii. Vazalové; feudální nájemci či vazalové, zvláště ti, kterým udělil držbu bezprostředně panovník. 1 Bl. Comm. 367.

Hominum causa jus constitutum est. Zákon se vytváří pro prospěch člověka.

Homiplagium. Ve starém anglickém právu zmračení člověka.

Homme. Fr. Člověk; muž. Termín „člověk“, jak je někdy používán, může zahrnovat ženu nebo ženy.

Hommes de fief. Fr. Ve feudálním právu vazalové; feudální nájemci; šlechtici na královských dvorech.

Hommes feudaux. Fr. Feudální nájemci; totéž co *hommes de fief* (viz tam).

Homo. Lat. Člověk; lidská bytost mužského nebo ženského pohlaví; vazal nebo feudální nájemce; poddaný, sluha či služebník.

Homo chartularius. Otok, který byl výsadní listinou propuštěn na svobodu.

Homo commendatus. Ve feudálním právu ten, kdo se sám podrobil moci druhého, v zájmu své ochrany a podpory. Viz *Commendation*.

Homo ecclesiasticus. Církevní vazal. Někdo, kdo byl zavázán sloužit církvi, zvláště konat službu zemědělského charakteru.

Homo exercitalis. Člověk vycvičený ve vojenské službě (*exercitus*); voják.

Homo feodalis. Vazal nebo nájemce; člověk, který byl držitelem léna (*feodum*), nebo části léna.

Homo fascalis, or fiscalinus. Služebník nebo vazal, státní pokladny, jinak nazývaný *fiskus*.

Homo francus. Ve starém anglickém právu svobodný člověk; Francouz.

Homo ingenuus. Svobodný člověk. Svobodný a plnoprávný občan. Svobodný sedlák, zeman.

Homo liber. Svobodný člověk; svobodný člověk zákonem oprávněný jednat jako porotce. Svobodný vlastník, na rozdíl od vazala či lenního svazku. To byl smysl tohoto termínu v zákonech barbarských národů v Evropě.

Homo ligius. Man, vazal; poddaný; královský vazal. Vazal poddaného.

Homologación. Schválení. Ve španělském právu mlčenlivé svolení a souhlas, které právo usuzuje z opomenutí stran podat v termínu deseti dnů stížnosti k rozsudkům arbitrářů, k ustanovení správců podstaty při konkurzu nebo zmocněnců insolventních dlužníků, k vyřízení postupů či převodů, atd. Také souhlas daný soudcem k určitým aktům a dohodám, aby je tak učinil více závaznými a vykonatelnými.

Homologare. V kontinentálním právu potvrdit či schválit; dát souhlas či souhlasit; uznat.

Homologate. V kontinentálním právu, schválit; potvrdit; jako když soud schvaluje řízení. *Viz* Homologation. Doslava použít tatáž slova jako druhý; říci totéž. Přizvukovat tomu, co řekl nebo napsal druhý.

Homologation. V kontinentálním právu schválení; soudní potvrzení; rozsudek, který nařizuje výkon nějakého aktu.

V anglickém právu překážka bránící uplatnění právního nároku.

Homo novus. Ve feudálním právu nový nájemce či vazal; někdo, komu bylo uděleno nové léno. Také někdo, komu bylo po absolvování zločinu odpuštěno, takže z něj byl udělán „nový člověk“.

Honymyia. Stejnorodost. Termín aplikovaný v kontinentálním právu na případy, ve kterých dochází k opakování práva nebo kdy právo bylo více než jednou stanoveno stejnými termíny nebo se stejným účinkem. Případy opětování a opakování.

Homo pertinens. Ve feudálním právu feudální nevolník nebo vazal; někdo, kdo patřil k půdě (*qui glebae adscribitur*).

Homo potest esse habilis et inhabilis diversis temporibus. Člověk může být v různých časech schopný a neschopný.

Homo regius. Králův vazal. Říman. Pojmenování dříve davané starým obyvatelům Galie a jiných římských provincií, které se udrželo v zákonech barbarských národů.

Homo trium litterarum. Muž tří písmen; to jest, tři písmen „f“, „u“, „r“; latinské slovo *fur*, které znamená „zloděj“.

Homo vocabulum est naturae; persona juris civilis. Člověk (*homo*) je termín přirozený; person (*persona*) termín civilního práva.

Hondhabend. Sas. Ten, kdo něco drží. *Viz* Handhabend.

Honeste vivere. Lat. Žít úctyhodně, důvěryhodně a čestně. Jedna ze tří hlavních pouček, na které Justinian zredukoval celou doktrínu práva, ty druhé dvě jsou *alterum non laedere* (neškodit druhým), a *suum cuique tribuere* (dát každému co mu patří).

Honestus. Lat. Čestný. Dobré charakteru nebo dobré pověsti. *Coram duobus vel pluribus viris legalibus et honestis*, před dvěma nebo více řádnými a dobrými muži.

Honi. *Viz* Hony.

Honor, v. Honorovat. Přijmout směnku nebo proplatit úpis, šek nebo účet v době splatnosti a v souladu s lhůtou splatnosti. Platit nebo přijmout platbu anebo kde to vyžaduje úvěr, koupit nebo diskontovat tratu s přizpůsobením se termínu traty. U.C.C. § 1–201(21) (Jednotný obchodní zákoník). *Viz také* Dishonor.

Honor, n. Ve starém anglickém právu vrchní panství nad více manskými statky, vykonávané jedním vrchním lenním baronem nebo lordem. Také hodnosti či privilegia, stupně šlechtictví, rytířství a jiné tituly, které tryskají z Koruny jako fontána cti.

V Americe, obvyklý zdvorilostní titul dvanásť soudcům a příležitostně také jiným úředníkům či hodnostářům; jako „his honor“, (jeho ctihodnost), „your honor“ (Vaše ctihodnost), „honorable“ (ctihodný).

Act of honor. Akt uznání. Když byla protestována směnka a třetí osoba si přeje ji krýt nebo akceptovat,

když bude honorována (doprovázena slibem pozdějšího zaplacení) jednou nebo více stranami, notář vyhotoví dokument, dokazující tuto transakci, která se nazývá tímto jménem. Tyto akty uznání byly zrušeny Jednotným obchodním zákoníkem (U.C.C.).

Honor courts. Čestné soudy. Ve starém anglickém právu tribunály či soudy, které se konaly mezi feudálními pány.

Office of honor. Čestný úřad. Tento termín, jak je používán v ústavních a zákonných institucích, znamená vysoký a důležitý veřejný úřad, kterému je svěřena správa důležitých veřejných majetků či podílů, ale který není kompenzován žádným platem nebo honoráři, čímž se odlišuje od placeného úřadu.

Honorable. Ctihodný. Čestný titul dvanásť mladším dětem hrabat a dětem vikomtů a baronů; a kolektivně poslanecké sněmovně. V Americe je toto slovo používáno jako čestný titul pro různé druhy úředníků a soudců, ale bez jakýchkoli jasných linií v rozlišování.

Honorable discharge. Čestné zproštění. Formální konečné hodnocení vojenské činnosti vojáka, vydané vládou a autoritativní prohlášení vlády, že opustil službu v čestném postavení. *Zearing v. Johnson*, 10 Cal. App.2d 654, 52 P.2d 1019, 1020. Plně požitky veteránů jsou dávány jen těm, kdo mají status „čestného zproštění“.

Honorarium. Čestný dar. V kontinentálním právu čestný či svobodný dar; dobrovolná platba, na rozdíl od výpůjčky či náhrady za službu.

Dobrovolná odměna za něco, za co podle zákona nemůže být odměna inkasována. *Cuningham v. Commissioner of Internal Revenue*, C.C.A., 67 F.2d 205. Dobrovolný dar jako uznání za služby, u kterých se nepřípouští žádná peněžní odměna.

Poskytnutí peněz nebo cehokoliv cenného osobě za vykonané služby, za které nemohou být podle zákona poskytnuty honoráře, nebo za které se tradičně nedávají. Federální zákony omezují placení honorářů členům Kongresu. 2 U.S.C.A. § 31–1 (Anotovaný zákoník USA). *Viz také* Gratuity.

Honorary. Čestný. Je-li slovo použito ve vztahu k veřejným úředníkům nebo k jinému odpovědnému postavení či správě, znamená buď, že úřad nebo titul je udělen či propůjčen držiteli jako čestné uznání nebo poklona, bez úmyslu ho pověřit aktivním výkonem povinností příslušného místa nebo, že neobdrží žádný plat nebo jinou peněžní náhradu, poněvadž čest prokázána mu výkonem takového úřadu je jeho jedinou odměnou. Pokud jde o jiný obsah použití tohoto slova, znamená připojení k nebo vyrůstající ze samotné cti nebo důstojnosti nebo čestného úřadu nebo jinak, že znamená závazek nebo povinnost vyplývající pouze ze cti či důvěry, na rozdíl od zákonné zodpovědnosti.

Honorary canons. Měřítko cti. Taková, z nichž neplynou příjmy.

Honorary feuds. Čestní lenní pánové. Ve starém anglickém právu děditelný šlechtický titul pro nejstaršího syna s vyloučením všeho ostatního. 2 Bl. Comm. 56.

Honorary services. Čestné služby. Ve feudálním právu služby poskytované osobě krále, charakteristika služby vrchního ceremoniáře; jako nést královi korouhev, jeho meč a pod., nebo být jeho komorníkem, strážcem, nebo jiným úředníkem při jeho korunovaci.

Honorary trust. *Viz* Trust.

Honorary trustees. Čestní svěření správce. Kurátoři zabezpečující práva podmíněných čekatelů na dědictví, kteří jsou tak nazýváni proto, poněvadž jsou vázáni pouze svou ctí na nevhodnějším a opatrností diktovaném průběhu věci.

Honoris respectum. Pro čest nebo výsadu. *Viz* Challenge.

Hontfongenethef. V saském právu zloděj chycený za ruku (*handhabend*); tj. zloděj, který měl ukradenou věc v ruce.

Hony. L. Fr. Stud; zlý, špatný; hanba, ostuda. *Hony soit qui mal y pense*, budiž zlo tomu, kdo zle myslí. Raději psáno *honi*.

Hootch. Kořalka. Slangový termín pro pokoutně destilovaný alkoholický nápoj. *State v. Cook*, 318 Mo. 1233, 3 S.W.2d 365, 369. Nazývaný také „moonshine“ (na černo pálený).

Hope, n. Naděje. Prání nebo očekávání. Je-li použit v poslední vůli znamená tento termín přání vyslovené v závěti, spíše než termín nařizující či příkazující, ale stačí k tomu, aby ve vhodných případech bylo vytvořeno svěřenské správcovství na majetek nebo ve vztahu k majetku, o který se jedná.

Horae juridiciae. Hodiny zasedání soudu. Hodiny, během nichž soudcové zasedají v soudu, aby vyřizovali soudní případy.

Hora non est mulum de substantia negotii, licet in appello, de ea aliquando fiat mentio. Hodina není momento důležitá při podstatu jednání, ačkoliv v odvoláních je někdy uváděna.

Horca. Ve španělském právu šibenice; trest pověšením.

Hordera. Ve starém anglickém právu pokladník.

Orderium. Ve starém anglickém právu, poklad; pokladník, pokladnice.

Horizontal agreements. Horizontální dohody. Dohody mezi konkurenty na stejném stupni distribuce či odbytu. *Gilchrist Machinery Co., Inc. v. Komatsu America Corp.*, D. C. Miss., 601 F. Supp. 1192, 1199. *Viz* Horizontal restraints of trade.

Horizontal merger. Horizontální sloučení, fúze. Kombinace dvou nebo více společností, které si navzájem konkurují. Sloučení jedné společnosti s druhou, vyrábějící též nebo podobný produkt a prodávaný na tomtéž geografickém trhu. U.S. v. *International Tel. & Tel. Corp.*, D. C. Conn., 306 F. Supp. 766, 774. *Viz* Merger. *Porovnej s* Vertical merger.

Horizontal price-fixing. Horizontální stanovení ceny. Dohody mezi výrobci, velkoobchodníky nebo maloobchodníky, pokud jde o prodejní nebo maloobchodní ceny. Stanovení cen mezi podniky na stejné úrovni, jejichž účinkem je vyloučit konkurenci, která by byla založena na ceně. Takové dohody jsou zakázány federálními a státními antitrustovými zákony. *Viz také* Price-fixing.

Horizontal property acts. Zákony o horizontálním vlastnictví. Zákony pojednávající o družstvech a kondominátech.

Horizontal restraints of trade. Horizontální omezení obchodu. Omezení obchodu postihující podniky operující na stejné úrovni. „Horizontální omezení“ je dohoda

mezi konkurenty neobchodovat s jednou nebo více osobami, zatímco „vertikální omezení“ zahrnuje kombinace stran na různých úrovních distribučního systému. Oba typy omezení představují samy o sobě porušení Shermanova antitrustového zákona. *Sakamoto v. Duty Free Shoppers, Ltd.*, D. C. Guam, 613 F. Supp. 381, 391. *Viz také* Horizontal price-fixing.

Hornbook. Slabikář. První čítanka; kniha vysvětlující základní znalosti, základy či základní zásady jakékoli vědy nebo odvětví vědomostí. Výraz „hornbook law“ (slabikář práva) je hovorově označení pro základní zásady či obecné principy práva.

Populární narážka na druh učebnic, které procvičují rozličné oblasti práva ve zkrácené hovorové formě, jako opak ke sbírkám precedenčních případů (casebooks), které jsou primárními nástroji výuky a zahrnují mnoho soudních nálezů.

Horner. Narkoman. Náruživý toxikoman, který vdechuje nebo šňupá heroin, spíše než ten, kdo ho užívá vstříkáváním. *People v. Carner*, 117 Cal. App.2d 362, 255 P.2d 835, 836.

Horngled. Sas. Ve starém anglickém právu daň placená za parohatou zvěř v lese.

Hornswoggle. Zvítězit nad; přemoci; porazit; očarovat.

Horn tenure. Výkon hlásné služby. Ve starém anglickém právu výkon služby troubením; tj. troubením na trubku, když Skotové nebo jiní nepřátelé vstoupili do země, aby byli varováni královi poddaní. Byl to druh královské služby. 2 Bl. Comm. 74.

Hors de son fee. Mimo jeho majetek. Ve starém procesu podle common law název obhajoby v žalobě o nájem nebo služby, ve které obžalovaný uváděl, že pozemek, o který jde, nepatří k majetku žalobce.

Hospes. Lat. Host.

Hospes generalis. Vrchní komoří.

Hospital. Nemocnice. Instituce pro ošetřování, péči a léčbu nemocných, zaregistrovaná, neduřivých nebo starých osob; obyčejně nezabývá a poté zařazená do třídy korporací nazývaných „dobročinné“ či „charitativní“. Také budova používaná k takovému účelu. Nemocnice mohou být buď veřejné nebo soukromé a ve svých funkcích nebo službách mohou být specializovány; *např.* dětské nemocnice.

Base hospital. Nemocnice zřízená na pevné vojenské nebo námořní operační základně.

Field hospital. Polní nemocnice. Nemocnice postavená blízko operací v poli. Je obvykle vybavena tak, aby pečovala o případy první pomoci a může být snadno přemístěna.

Hospitallers. Milosrdní bratři. Rytíři náboženského řádu, nazývaní tak proto, že postavili v Jeruzalémě nemocnici, kde byli přijímáni poutníci. Veškeré jejich pozemky a statky v Anglii byly dány panovníkovi aktem 32 Hen. VIII., c. 24.

Hospitator. Hostitel nebo kabaretní umělec. *Hospitator communis.* Hostinský. *Hospitator magnus.* Správce tábora.

Hospitia. Dočasná místa pobytu. *Hospitia communia,* zájezdní hostince. *Hospitia curiae,* právnické koleje. *Hospitia cancellariae,* budovy v Londýně dříve používané jako právnické koleje.

Hospiticide. Někdo, kdo zabije hosta nebo hostitele.

Hospitium. Zájední hostinec; domácnost.

Host. L. Fr. Vojsko. Vojenská výprava; válka.

Hostage. Rukojmí. Nevinná osoba držena v zajetí někým, kdo hrozí, že ji zabije nebo jí ublíží, jestliže nebude vyhověno jeho požadavkům. Osoba, která je v čase války vydána nepříteli, jejíž svoboda (nebo život) slouží jako záruka, že bude splněn určitý kontrakt nebo slib daný válčící stranou, která vydává rukojmí druhé straně.

Braní rukojmí je federálním zločinem. 18 U.S.C.A. § 1203 (Anotovaný zákoník USA).

Je-li termín použit ve vztahu k osobě a v kontextu, ve kterém je používán v zákoně o únosu, zahrnuje nezákonné zadržení, omezení či zavření osoby se záměrem, že osoba nebo oběť bude zadržována jako záruka za provedení nebo nevykonání nějakého činu třetí osobou. State v. Crump, N.M., 487, 484 P.2d 329, 334. Viz Kidnapping.

Hostelagium. Právo být ubytován a hostěn, dříve vyhrazené lenním pánům v domech jejich nájemců.

Hostes. Lat. Nepřátel. *Hostes humani generis*, nepřátelí lidského rodu; *tj.* pirátí.

Hostes sunt qui nobis vel quibus nos bellum decernimus; caeteri proditores vel praedones sunt. Nepřátelé jsou ti, kterým my vyhlásujeme válku nebo kteří ji vyhlásují nám; všichni ostatní jsou zrádci nebo pirátí.

Hosticide. Někdo, kdo zabije nepřítele.

Hostilaria, hospitalaria. Místo nebo místnost ve svatyních používaná pro příjem hostů nebo cizinců.

Hostile. Nepřátelský, zaujatý. Mající charakter nepřítele; zaujímající nepřátelskou pozici. Pociťující nebo projevující nepřátelství nebo antagonismus jako např. zaujatý svědek. Viz *Hostile* nebo *adverse witness*.

V rámci nároku uplatňovaného proti bezprávné držbě je taková držba prohlášována za nepřátelské chování; „nepřátelská“ znamená, že je prosazována proti vlastnickému nároku všech ostatních, včetně oprávněného vlastníka, ale neznamená, že opoziční vlastník projevuje subjektivní zlý úmysl nebo emoce proti oprávněnému majiteli. Steller v. David, Del. Super., 257 A.2d 391, 395. Viz také *Adverse possession*; *Notorious possession*.

Hostile embargo. Nepřátelské embargo. Embargo uvalené na plavidla současného nebo budoucího nepřítele.

Hostile fire. Nepřátelský oheň. V pojištění proti požáru, oheň, který vypukne na neočekávaném místě; oheň, který vnikne do prostoru, kde se to neočekávalo. Oheň, který se stává nekontrolovatelným nebo vypukne tam, kde to bylo zamýšleno a stane se nepřátelským elementem. Reliance Ins. Co. v. Naman, 118 Tex. 21, 6 S.W.2d 743, 744.

Hostile or adverse witness. Zaujatý nebo škodlivý svědek. Svědek, který projevuje tak značné nepřátelství nebo předsudek při hlavním výslechu, že straně, která ho povolala nebo jejimu zástupci je povolen křížový výslech, *tj.* jednat s ním, jako kdyby byl povolán protistranou, při dotazování mohou být kladeny řídicí otázky. Fed. Evid. R. 611 (Federální pravidla pro dokazování). Viz také *Adverse witness*.

Hostile possession. Viz *Possession*.

Hostility. Nepřátelství. Stav nepřátelství mezi jedinci nebo národy. Čin nebo série činů projevujících antagonismus. Nepřátelský akt nebo stav. Válečné akty.

Hostler. Podomek. V normanském a starém anglickém právu to byl název pro úředníka v klášteře, který se staral o hosty. Byl také používán (přibližně až do doby královny Alžběty) pro hostinského (v zájezdních hostincích, *pozn. překl.*) a později, když se opatrování koní za poplatek stalo odlišným povoláním, pro dozorce nájemních stájí a pak (v moderní formě „ostler“) pro štolbu pověřeného vedením stájí v zájezdním hostinci.

Hot blood. Horká krev. V trestním právu stav osoby, jejíž vášně byla zburcována do nekontrolovatelného stupně a zabití, jehož se dopustila, může proto být sníženo ze stupně vraždy na zabití. Viz také *Heat of passion*; *Manslaughter*.

Hot cargo. Horký náklad. V pracovním právu zboží, které vyrobil nebo s kterým obchoduje zaměstnavatel, s nímž se přely odbory.

Hot cargo agreement. Dohoda „Hot cargo“. Dobrovolná dohoda mezi odbory a neutrálním zaměstnavatelem, podle které tento souhlasí vykonávat nátlak na jiného zaměstnavatele, s kterým odbory mají spor; například zastavením nebo zdržením se obchodování, užívání, transportování nebo jiných transakcí s jakýmkoli produkty jakéhokoli jiného zaměstnavatele, kterého odbory označily za *unfair* či „Hot“ (horkého). N.L.R.B. v. Amalgamated Lithographers of America, C.C.A. Ind., 309 F.2d 31. Viz *Landrum—Griffin Act*.

Hotchpot. Stejneměrné dělení. Spojení veškeré pozůstalosti za účelem stejnoměrného dělení. Směšování a promíchávání majetku náležejícího různým osobám za účelem rovného rozdělení. Za starodávna používalo ke směšování a promíchávání pozemků daných jedné dceři v manském věnu s pozemky přecházejícími na ni a její sestry z dědičného plně svobodného (allodiálního) statku. 2 Bl. Comm 190.

Hotchpot nebo *putting in hotchpot* (stejneměrné dělení nebo dání do stejnoměrného dělení) je v moderním právu používáno k vložení výše zálohy dané oblíbenému dítěti v nemovitém a movitém majetku do společného majetku, za účelem rovnoměrnějšího dělení nebo k vyrovnání podílů všech dětí. Tomu odpovídá nebo se podobá *collatio bonorum* nebo *collation* v kontinentálním právu.

Hotel. Budova nabízená veřejnosti jako místo, kde všechny projíždějící osoby, které přijdou, budou přijaty a kde o ně bude za úhradu pečováno jako o hosty, a která otevírá všechna svá zařízení pro veřejnost spíše než pro omezenou přístupnost vybrané soukromé skupině. Ambassador Athletic Club v. Utah State Commission, 27 Utah 2d 377, 496 P.2d 883.

Hotel divorce. Hotelový rozvod. Forma tajně dohodnutého rozvodu, při které podle dohody obou manželů jeden z nich zinscenuje předstíranou scénu cizoložství.

Hotelkeeper's lien. Zadržovací právo majitele hotelu. Zákonné právo majitele hotelu nebo zájezdního hostince zabavit osobní majetek hosta, který si s sebou přinesl do hotelu, jako záruku za účet, který host nezaplátí.

Hot issue. Viz *Issue (Securities)*.

Hot pursuit. Viz *Fresh pursuit*.

Hot-water ordeal. Zkouška horkou vodou. Ve starém anglickém právu to byla v případě obžaloby zkouška horkou vodou; obžalované a podezříváné straně soudce určil, aby ponořila své ruce až po loket do vroucí vody, a pak po různých modlitbách a vzýváních, které provedla, byla podle výsledku, který následoval, uznána vinnou nebo nevinnou.

Hour. Hodina dvacátá čtvrtá část přirozeného dne; šedesát minut času.

Office hours. Viz *Office*.

Hours of labor. Pracovní doba. Časové období, ve kterém zaměstnanci pracují, a které je z části řízeno státními a federálními zákony (*např.* Adamson Act; Fair Labor Standards Act), uzákoněné do té míry, do jaké se taková legislativa zabývá bezpečností a sociální péčí pracujících a veřejností. Viz *Child labor laws*; *Fair Labor Standards Act*; *Wage and hour laws*.

House. Dům. Stavba, která slouží jako příbytek pro jednu nebo více osob či rodin. Viz také *Curtilage*; *Domicile*; *Home*; *Residence*.

Zákonodárné shromáždění, nebo (kde je dvoukomorový systém) jedna ze dvou větví zákonodárného sboru; jako Sněmovna lordů či Poslanecká sněmovna. Také kvorum schopné se usnášet.

Jméno „house“ je také dááno jiným shromážděním osob než jsou zákonodárné sbory, některým veřejným institucím a (hovorově) obchodním firmám či akciovým společnostem (*např.* vydavatelským nebo pojišťovacími institucím).

Ancient house. Starobylý dům. Ve starém anglickém právu dům, který stojí dostatečně dlouho k tomu, aby získal právo podpory proti sousedící půdě nebo budově.

Bawdy house. Bordel; dům udržovaný pro účely prostitute.

Disorderly hose. Viz toto heslo.

Duplex house. Dvojdomek.

Dwelling house. Viz *Dwelling*.

House—bote. Deputátní dříví. Ve starém anglickém právu druh nároků, na které měl právo doživotní nájemce nebo nájemce na určitý počet let, které pozůstávalo v tom, že si mohl vzít z lesů vlastníka takové stavební dříví, které by mohlo být zapotřebí pro opravy na domě.

House burning. Viz *Arson*.

House duty. Domovní daň. V Anglii daň za obydlené domy, uložena aktem 14 & 15 Vict., c. 36, namísto daně z oken, která byla zrušena.

House of Commons. Dolní sněmovna. Poslanecká sněmovna. Jedna ze dvou komor britského Parlamentu, složená ze zástupců hrabství, velkoměst, měst a obcí či volebních okresů. Dolní sněmovna, nazývaná tak proto, poněvadž tam zasedají ti obyčejní z království, to je, rytíři, občané a měšťané zvolení do Parlamentu, kteří zastupují veškeré občanstvo. Její jurisdikce je omezena na parlamentní akty potrestání ztrátou občanských práv, bez soudního projednávání a na porušení výsad Sněmovny a jejích členů. Viz také *House of Lords*, níže.

House of correction. Polepšovna. Místo pro uvěznění mladých delikventů nebo těch, kteří spáchali zločiny menší závažnosti.

House of Delegates. Oficiální název nižší sněmovny zákonodárného sboru ve více státech USA, *např.* v Marylandu a Virginii.

House of ill fame. Dům špatné pověsti. Bordel; dům prostitute; obydlí poskytnuté jeho hlavním obyvatelem k používání jako útočiště osob přejících si nezákonný sexuální styk. *People v. Lee*, 307 Mich. 743, 12 N.W.2d 418, 421. Viz *Bawdy—house*.

House of Lords. Sněmovna lordů. Horní komora britského Parlamentu. Skládá se z lordů duchovních (církvních) a lordů světských a z určitého počtu skotských pairů (skotských členů Sněmovny lordů, *pozn. překl.*) Sněmovna lordů je také konečným odvolacím soudem v řadě civilních případů a do její jurisdikce spadá velezrada. Viz *Privy council*; také *House of Commons*, výše.

House of refuge. Útulek. Vězení pro mladé delikventy. Dům nápravy či polepšovna.

House of Representatives. Viz *House of Representatives*.

House of worship. Modlitebna. Budova stojící odděleně a zasvěcená ke konání náboženských služeb či exercicií nebo veřejné bohoslužbě; kostel nebo kaple či místo podobně používané.

Mansion house. Viz *Mansion—house*.

Public house. Hostinec nebo krčma; dům pro zábavu veřejnosti či pro zábavu všech, kteří přicházejí s pokojnými úmysly a řádně platí. Místo, jako středisko veřejnosti zejména pro účely pití a setkání. V širším významu jakýkoli dům veřejný svou činností, která je v něm prováděna a v ní zahrnutým pozváním veřejnosti vstoupit, takové domy jako hostince, vinárny, nálevny, herny a snad také krámy a provozovny služeb veřejnosti. Tento termín je nyní všeobecně zastaralý.

Tippling house. Kořalna. Místo, kde jsou prodávány alkoholické nápoje, aby byly vypity v lokále.

Houseage. Skladné. Poplatek placený za uskladnění zboží u dopravce nebo na přístavní hrázi, atd.

Housebreaking. Vloupání. Loupež. Násilné vniknutí a vstup do obytného domu s úmyslem spáchat v něm těžký zločin. Viz *Burglary*.

Podle některých zákonů vloupání může pozůstat z vylopuení domu poté, co přístup do domu nebyl získán násilným vniknutím.

House counsel. Podnikový právní zástupce. Právník, který jedná jako právní zástupce firmy, ačkoli v ní pracuje jako zaměstnanec a ne jako nezávislý právník. Všeobecně takový právník radí podniku v běžných záležitostech vyskytujících se ze dne na den. Větší podniky mají právní oddělení, s právními zástupci s přidělenými specializovanými oblastmi práva, které se podniku dotýkají; *např.* pracovní právo, daně, vedení sporů o osobních škodách, družstevní právo, atd.

Household, adj. Domácí. Přináležející k domu nebo rodině; domácí.

Household, n. Rodina žijící pohromadě. *Schurler v. Industrial Commission*, 86 Utah 284, 43 P.2d 696, 699. Ti, kdo bydlí pod jednou střechou a tvoří rodinu.

Pro účely pojištění je termín „domácnost“ synonymní s termínem „rodina“ a zahrnuje ty, kdo bydlí pohromadě jako rodina pod jednou střechou. *Van Overbeke v. State Farm Mut. Auto. Ins. Co.*, 303 Minn. 387, 227 N.W.2d 807, 810. Všeobecně termín „domácnost“, jak je

používán v automobilových pojistkách, je synonymní s „domovem“ a s „rodinou“. Barholet v. Berkness, 291 Minn. 123, 189 N.W.2d 410, 412.

Pokud jde o Family (rodinu), viz toto heslo.

Householder. Obyvatel domu. Správněji ten, kdo udržuje dům se svou rodinou; hlava či pán rodiny. Berghean v. Berghean, 113 Ind. App. 412, 48 N.E.2d 1001, 1003. Ten, kdo má domácnost; hlava domácnosti. Viz také Head of household.

House law. Zákon domu. Zvláštní, nezvyklý typ usměrňujícího zákoníku, nyní značně zastaralého, vyhlášený hlavou královské nebo šlechtické rodiny, nebo hlavou prominentní soukromé rodiny, který uvnitř rodiny řídil vztahy a akty, ve vztahu k politice manželství, k dispozici s majetkem, k dědictví a podobně. Tyto zákoníky neměly obvykle právní autoritu, ale v rámci rodiny byly vynucovány dostatečnými personálními a ekonomickými sankcemi.

House of delegates. Shromáždění či sbor delegátů. Tento termín použit ve vztahu k Americké advokátní komoře (American Bar Association [ABA]), znamená sbor či těleso, kterému je svěřeno řízení a správa ABA. Viz ABA Constitution, Art. VI.

House of prostitution. Viz Bawdy—house.

House of Representatives. Sněmovna reprezentantů. Sněmovna reprezentantů Kongresu se skládá ze 435 zástupců. Počet reprezentující každý stát je určen počtem obyvatelstva, ale každý stát je oprávněn mít nejméně jednoho reprezentanta. Členové jsou voleni obyvatelstvem ve volebních obvodech na dvouleté období; všechny termíny běží pro stejné období. Reprezentanti musí dosáhnout věku nejméně 25 let, být občany Spojených států nejméně sedm let a žít ve státě, který reprezentují. Čl. I, § 2 Ústavy Spojených států.

Housing code. Viz Building code.

Housing courts. Místní soudy. Takové soudy, které existují v řadě měst, projednávají na prvním místě záležitosti mezi statkáři a nájemci, včetně sporů týkajících se údržby budov, termínů pronájmu, stavebních a požárních řádů a pod.

HOW. Viz Home Owners Warranty.

H.R. House of Representatives. (Sněmovna reprezentantů); House Report (zápis ze schůze sněmovny.)

H.R. 10 Plans. Viz Keogh Plan.

H.T. Zkratka pro *hoc titulo*, tento titul, nebo pod tímto titulem; používáno v odvolávkách na knihy.

Huckster. Kramář. Malý podomní obchodník nebo pouliční prodavač.

Hucusque. Ve starých procesech, až dosud.

HUD. Department of Housing and Urban Development. Ministerstvo pro rozvoj měst a bydlení.

Hude—geld. Ve starém anglickém právu odbytné za útok na služebníka provinivšího se vstupem na cizí území. Také cena za kůži někoho nebo peníze placené služebníkem, aby uchránil sám sebe od bičování.

Hue and cry. Pronásledování zločince s pokřikem. Ve starém anglickém právu hlasitý pokřik, kterým byli zločinci (jako loupežníci, lupiči a vrahové) za starodávna pronásledováni, a který všichni, kdo ho slyšeli, byli povinni poslechnout a připojit se k pronásledování, dokud pachatel nebyl dopaden. 4 Bl. Comm 293. Psaná vy-

hláška vydaná po útěku zločince z vězení, požadující všechny úředníky a policii, aby pomáhali ho znovu zatknout.

Hui. Podle havajského práva sdružení vlastníků půdy, jehož členové drželi majetek jako společní nájemci. De Fries v. Scott, C.C.A. Hawai, 268 F.2d 952.

Huissiers. Ve francouzském právu soudní písaři; sluhové v soudní síni; ti, kdo slouží výkonu procesu; šerifovi úředníci. Ministerští úředníci přidělení soudům vykonávat právní službu procesu, kterou zákon požaduje v žalobách, vykonávat exekuce, atd. a udržovat pořádek v průběhu zasedání soudů.

Hulks. Trestanecké lodě na Temži. Místo trestu pro odsouzené v Anglii zrušeno reformou o trestání odsouzených, která začala v Anglii kolem r. 1840.

Humanitarian doctrine. Humanitární doktrína. Doktrína vyvinutá v Missouri (Wonnack v. Missouri Pacific R. Co., 337 Mo. 1160 88 S.W.2d 368), ve které je žalobce zbaven odpovědnosti za svou nedbalost, jestliže může dokázat, že obžalovaný (obvyčejně ten, kdo řídí vlak nebo motorové vozidlo, zatímco žalobce je chodec) měl jako poslední příležitost zabránit nehodě. Je to pouze tehdy, kdy žalobce se ocitl v pozici bezprostředně hrozícího okamžitého nebezpečí, při které je zranění žalobce zdůvodněně jisté, jestliže existující okolnosti zůstanou nezměněny, kdy soud aplikuje „humanitární doktrínu“ a uloží obžalovanému povinnost, aby od nynějška sám pečoval o to, aby zabránil hrozícímu zranění. Finch v. Kegevic, Mo. App., 486 S.W.2d 515, 518, 519, 521. Tato doktrínu uplatňuje jen velmi málo států (US).

Viz také Immediate danger; Imminent peril; Last clear chance doctrine.

Hundred. Za starodávna správní jednotka v Anglii. Podle saské organizace v Anglii se každé hrabství skládalo z neurčeného počtu správních jednotek, *hundreds*, každá „stovka“ obsahovala deset správních jednotek nazývaných *tithings*, skupin deseti rodin vlastníků pozemků se vzájemným ručením. Stovka byla řízena vrchním konstáblem a měla svůj vlastní soud; ale nejpозорuhodnějším rysem byla společná odpovědnost celku za zločiny nebo chyby jednotlivých členů. Zavedení tohoto organizačního uspořádání v Anglii je obecně připisováno Alfrédovi, ale myšlenka jak kolektivní odpovědnosti, tak i členění, byla pravděpodobně známa už starým Germánům, poněvadž tutéž věc nacházíme ve francouzském království za Klothara v Dánsku. 1 Bl. Comm. 115; 4 Bl. Comm 411.

Hundredarius. Ve starém anglickém právu hundredary nebo hundredor. Jméno dávávané vrchnímu úředníku správní jednotky zvané „hundred“ (stovka) jakož i vlastníkům pozemků, kteří ji tvořili.

Hundredary. Hlava či předsedající hodnostář „stovky“ (hundred).

Hundred Court. Soud správní jednotky zvané „hundred“ („stovka“). V anglickém právu širší baronský soud, který se vztahoval na všechny obyvatele jednotlivé „hundred“ místo na jedno panství. Rolí žalobců zastávali soudci a správce zapisovatel, jako v případě baronského soudu. Nebyl to soud, kde se uchovávají soudní zápisy a podobal se ve všech ohledech baronského soudu s výjimkou, že měl větší územní jurisdikci. Tyto soudy nyní již neexistují. 3 Bl. Comm. 34, 35.

Hundredes earldor, or hundredes man. Předsedající hodnostář soudu správní jednotky „hundred“.

Hundred—fecta. Výkon procesu a služby v soudu správní jednotky „hundred“.

Hundred gemote. Mezi Sasy shromáždění nebo soud vlastníků pozemků v rámci správní jednotky „hundred“, kteří se původně shromažďovali dvanáctkrát do roka a měli civilní a trestní jurisdikci a církevní pravomoc.

Hundred lagh. Právo správní jednotky „hundred“. Právo správní jednotky „hundred“ nebo soud této jednotky; povinnost účastnit se tohoto soudu.

Hundredors. V anglickém právu obyvatelé či vlastníci pozemků ve správní jednotce „hundred“, za starodávna žalobci či soudci soudu nazývaného „hundred court“. Osoby jmenované nebo připravené, aby byly jmenovány jako soudci, bydlící v rámci správní jednotky „hundred“ tam, kde vznikla věc žaloby. Dříve bylo nutné mít některé z nich na každém seznamu porotců. 3 Bl. Comm 359, 360. Termín „hundredor“ byl také používán k označení hodnostáře, který měl jurisdikci v „hundredu“ a vedl „hundred court“, a někdy také pro rychtáře „hundredu“.

Hundred penny. Ve starém anglickém právu daň vybraná od „hundredu“ šerifem nebo lordem „hundredu“.

Hundred rolls. Pergamenové svitky o „hundredech“. V Anglii pergamenové svitky, obsahující výsledek šetření prováděných komisaři v roce 1274, pokud jde o uzurpace královských práv.

Hundred secta. Výkon procesu a služby u soudu nazývaného „hundred court“.

Hundred setena. V saském právu obyvatelé v rámci správní jednotky „hundred“.

Hunderedweight. Pojmenování váhy značící podle anglického systému 112 liber; ale v USA všeobecně znamená 100 liber avoirdupois (obecný váhový systém založený na libře o šestnácti uncích, pro veškeré zboží kromě drahokamů, drahých kovů a léků, *pozn. překl.*).

Hung jury. Zablokovaná porota. Porota tak nesmiřitelně rozdělená v mínění, že se nemůže jednomyslně dohodnout na verdiktu, jak je požadováno. Viz Dynamite instruction.

Huntley hearing. V New Yorku oddělené řízení v trestním případě, ve kterém je vymezena přípustnost mimo soudních prohlášení obžalovaného. People v. Huntley, 15 N.Y. 2d 72, 255 N.Y.S.2d 838, 204 N.E.2d 179.

Hurdereferst. Sluha v domácnosti; jeden z rodiny.

Hurt. Škoda. Bolest. V takových frázích jako „to the hurt or annoyance of another“ (ke škodě a trápení druhého) nebo „hurt, molested, or restrained in his person or estate“ (poškozen, sužován nebo omezován osobně nebo na majetku), toto slovo není významově omezeno na fyzické škody, ale zahrnuje také mentální bolest nebo neklid či trápení. Viz také Damage; Injury.

Hurto. Ve španělském právu zloděj.

Husband. Manžel. Ženatý muž; muž, který má žijící zákonnou manželku. Korelát k „manželka“. Etymologicky, znamenalo toto slovo „house bond“ (pouto k domu); muž, který podle saského způsobu myšlení a institucí držel okolo sebe rodinu, za kterou byl před zákonem odpovědný.

Husbandman. Zemědělec, hospodář. Farmář, pěstitel a obdávatel půdy. Slovo farmář je lidově používáno jako synonymní s „husbandman“, ale původně znamenalo nájemce, který obdělává pronajatou půdu.

Husband of a ship. Viz Ship (*Ship's husband*).

Husbandria. Ve starém anglickém právu zemědělství,

Husbandry. Zemědělství; hospodaření; obdělávání půdy pro potravu. Hospodaření, ve smyslu obdělávání půdy pro pěstování plodin a skotu. State ex rel Boynton v. Wheat Farming Co., 137 Kan. 697, 22 P.2d 1093. Péče o domácnost. Pečlivé řízení zdrojů.

Husband—wife privilege. Výsada důvěrných sdělení v manželství. Termín se vztahuje k výsadě rozšířené na důvěrná manželská sdělení. Zatímco se zákony států (US) různí, všeobecně tato výsada umožňuje, že manžel nebo manželka mají právo odmítnout prozradit a zabránit druhému, aby prozradil důvěrné sdělení učiněné, když byli manželi. Z této výsady existují určité výjimky; ta hlavní je pro případ, kdy jeden z manželů se stal obětí zločinu druhého.

Husband—wife tort actions. Manželské žaloby na bezpráví. Jde o pravidlo common law, které pokračuje v zákonném právu (statute law) v mnoha státech a zakazuje žaloby na porušení práva mezi manželi. Současný trend však směřuje ke zrušení této doktríny mezi manželské imunity, a tak takové žaloby mezi manželi dovoluje. Některé státy zrušily tuto doktrínu pouze do té míry, že se nevztahuje na automobilové žaloby. Viz také Consortium.

Husbrec. V saském právu zločin vloupání či loupeže.

Huscarle. Ve starém anglickém právu sluha v domácnosti či pomocník; pán domácnosti. Králův vazal, svobodný pán nebo baron; hraběcí kmán či vazal.

Husfastne. Ten, kdo drží dům a půdu.

Husgablum. Ve starém anglickém právu nájemné za dům nebo daň či tribut uvalený na dům.

Hush—money. Hovorový výraz označující úplatek, aby zabránil podat informaci; plat, aby zajistil mlčení.

Hustings. Starý místní soud. Shromáždění; soud; tribunál; nazývaný tak patrně proto, že se konal v budově, v čase, kdy se jiné soudy konaly na volném prostranství. Byl to místní soud. Toto jméno nosil hrabský soud v bankovní čtvrti Londýna. Místní soudy byly v Yorku, Winchesteru, Lincolnu a jiných místech podobných londýnskému místnímu soudu. Také vyvýšené místo, ze kterého se obraceli kandidáti na křesla v Parlamentě ke svým voličům při příležitosti své nominace. Místní soudy v Anglii již neexistují.

Hutesium et clamor. Pronásledování zločince s pokřikem.

H. V. Zkratka pro *hoc verbo* nebo *hac voce*, toto slovo, nebo pod tímto slovem; používané odkazy na slovníky nebo jiná abecedně uspořádaná díla.

Hybrid class action. Žaloba hybridního druhu. Termín se vztahuje k typu žalob, kde právo, která mají být vynucena, je více, ale cílem žaloby je rozhodnutí o nárocích, které mají nebo mohou mít nepříznivý vliv na specifické vlastnictví, o které je veden spor. Eastham v. Public Emp. Retirement Ass'n Bd., 89 N.M. 399, 553 P.2d 679, 682. Viz Class or representative action.

Hybrid securities. Hybridní cenné papíry. Cenné papíry, které mají některý z atributů buď dlužných cenných papírů nebo ekvitrních akcií. Druh cenného papíru, který ve formě dlužního úpisu obsahuje prvky zadluženosti a prvky ekvitrní akcie. J. S. Birtz Const. Co. v. C.I.R., C. A. Mo., 387 F.2d 451, 455.

Hypnosis. Hypnóza. Akt uměle vyvolaného stavu spánku nebo tranzy v nějakém subjektu prostřednictvím verbálních pokynů hypnotizéra, či soustředěním se subjektu na nějaký objekt. Je obecně charakterizována citlivostí na hypnotizérové pokyny.

Stav zvýšené koncentrace se zmenšeným uvědomováním si okrajových událostí. State v. Hurs, 86 N.J. 525, 432 A.2d 86. Většina států (US) zastávala stanovisko že hypnoticky vyvolané svědectví je v trestním procesu přípustné, např. United States v. Awkard, C. A. Cal., 597 F.2d 667 cert. den. 444 U.S. 885, 100 S. Ct. 179, 62 L. Ed.2d 116; Clark v. State, Fla. App., 379 So.2d 372. Některé soudy však zastávají stanovisko, že hypnoticky posílené svědectví musí vyhovovat normám přijatelnosti vědeckého důkazu, dříve než je přípustné v trestním procesu. Např. State v. Hurd, 86 N.J. 525, 432 A.2d 86, 91.

Hypobolium. V civilním právu jméno závěti nebo odkazu vdovského podílu, daného manželem jeho ženě, při jeho smrti.

Hypochondria; hypomania. Viz Insanity.

Hypotheca. Hypotéka. Hypotéka byl termín římského práva a označoval zástavu. Na rozdíl od termínu „*pignus*“ (ruční zástava) v tomtéž právu, označoval hypotéku, ať už půdy nebo zboží, ve které zastavený předmět zůstával v držbě hypotéčního dlužníka či dlužníka, zatímco při *pignus* se hypotéční věřitel či věřitel stával držitelem. Taková hypotéka může být buďto výslovná nebo mlčky předpokládaná; výslovná je tehdy, když strany při příležitosti půjčky uzavřou za tím účelem vý-

slovnou dohodu; mlčky předpokládaná je např. v případě živého inventáře a náradí farmáře, které byly předmětem statkářova práva jako věřitele nájemného; odtud skotské hypotéční právo.

Slovo hypotéka vyvolalo termín „hypotecate“ (zatížit hypotékou), užívaný v anglickém obchodním a námořním právu. Tak podle aktu provozovatele je zboží někdy označeno za „zatížené hypotékou“; a o kapitánovi se říká, že má právo zatížit hypotékou své plavidlo, aby mohly být provedeny nutné opravy.

Hypothecaria actio. Lat. V římském právu hypotekární žaloba; žaloba na vynucení hypotéky či práva hypotéky; nebo získat propadnutí hypotékou zatížené věci.

Hypothecarii crediores. Lat. V římském právu hypotéční věřitelé; ti kteří půjčili peníze na záruku danou formou hypotéky (viz tam).

Hypothecary action. Hypotekární žaloba. Název žaloby, kterou civilní právo povoluje na vynucení nároků věřitele smlouvou o hypotéce (viz tam.) Lovell v. Cragin, 136 U.S. 130, 10 S. Ct. 1024, 34 L. Ed 372.

Hypothecate. Zatížit hypotékou. Dát do zástavy majetek jako záruku nebo vedlejší zajištění dluhu. Všeobecně, k fyzickému převodu majetku daného do zástavy na věřitele nedochází, ani mu není dán titul k vlastnictví; ačkoli má právo prodat zastavený majetek po nedodržení závazku. Moore v. Wardlaw, C.C.A. Tex., 522 S.W.2d 552, 554. Viz také Pledge; Rehypothecation.

Hypothecation bond. Zástavní list zatěžující hypotékou. Zástavní list daný při smlouvě o zástavě lodí nebo o zápujčce na loďní náklad.

Hypothèque. Ve francouzském právu zatížení hypotékou; hypotéka na nemovitý majetek; právo přecházející na věřitele převodem nemovitého majetku, jako záruky zaplacení dluhu vůči němu, ať už je či není tento převod doprovázen držbou.

Ib. Viz Ibidem.

Ibidem. Lat. Na stejném místě; v téže knize; na téže stránce, apod. Zkráceně „ibid.“ nebo „ib.“.

Ibi semper debet fieri triatio ubi juratores meliorem possunt habere notitiam. Soud se má vždy konat tam, kde mohou být soudci nejlépe informováni.

I.C.C. Interstate Commerce Commission. Komise pro obchod mezi členskými státy Unie.

I—ctus. Zkratka pro „*jurisconsultus*“, právní poradce, ten, kdo je vzdělaný v právu, znalec práva, právník, jurista. Viz Jurisconsultus.

Ictus orbis. Zmrazení, zohavení, zhmožděnina nebo otok; jakékoli poranění bez porušení pokožky. Je-li porušena pokožka, nazývá se zranění „wound“.

Id. Viz Idem.

I.D. Identifikace, zjištění totožnosti.

Id certum est quod certum reddi potest. Jisté je to, co lze zjistit. 2 Bl. Comm. 143; 1 Bl. Comm. 78.

Id certum est quod certum reddi potest, sed id magis certum est quod de semetipso est certum. Jisté je to, co lze zjistit, jistější je však to, co je jisté samo sebou.

Idem. Lat. týž; používá se k označení předchozího odkazu. Podle lorda Cokea má „*idem*“ dva významy, *sc.*, *idem syllabis seu verbis* (týž v hláskách či slovech) a *Idem re et sensu* (týž v podstatě i významu).

Idem agens et patiens esse non potest. Táž osoba nemůže být současně činitelem a objektem; tzn. člověkem, který jedná a osobou, již se věc dělá.

Idem est facere, et non prohibere cum possis; et qui non prohibet, cum prohibere possit, in culpa est (aut jubet). Něco vykonávat a nezakazovat, může-li, je totéž; a kdo něco nezakazuje, může-li to zakázat, dopouští se chyby, neboli činí totéž, jako kdyby nařizoval, aby se to stalo.

Idem est nihil dicere, et insufficienter dicere. Je totéž neříkat nic a vyjádřit se nedostatečně. Vyjádřit se nedostatečně je totéž jako nevysslovit se vůbec. Týká se obhajoby obžalovaného.

Idem est non esse, et non apparere. Je totéž neexistovat jako se nedostavit. Nedostavit se je totéž jako neexistovat.

Idem est non probari et non esse; non deficit jus, sed probatio. Co není dokázáno a co neexistuje, je totéž; nejde o vadu zákona, nýbrž důkazu.

Idem est scire aut scire debere aut potuisse. Být nucen znát nebo být s to znát je totéž jako znát.

Idem per idem. Totéž pro totéž. Příklad takového druhu, který fakticky neposkytuje nový prvek při posuzování problému.

Idem semper antecedenti proximo refertur. „Totéž“ se vždy odkazuje (na svého nejbližšího předchůdce).

Idem sonans. Znějící stejně nebo podobně; mající týž zvuk. Termín týkající se jmen, jež jsou v podstatě stejná, jakkoli se ve způsobu psaní poněkud liší, jako např. „Lawrence“ a „Lawrance“ a pod. State v. Culbertson, 6 N. C. App. 327, 170 S.E.2d 125,127. Podle pravidla „idem sonans“ není odchylka mezi tvrzením a důkazem určitého jména podstatná, jestliže jména znějí stejně, nebo když je vnímavé ucho těžko při vyslovení rozlišuje. Martin v. State, Tex. Cr. App., 541 S.W.2d 605, 606.

Dvě jména jsou „idem sonantes“, jestliže se v důsledku běžného a dlouhodobého používání stala zkomolením nebo zkracováním co do výslovnosti identická. Pravidlem pro „idem sonans“ je, že v právním dokumentu nebo řízení, a to jak v občanském, tak trestním, není požadována absolutní přesnost ve způsobu psaní jmen; že pokud jméno, jak je uvedeno v dokumentu, jakkoli se odlišuje od správného způsobu psaní, tlumočí uchu — je-li vyslovováno podle běžně užívaných metod, zvuk, který je prakticky totožný s běžně vyslovovaným správným jménem, je uvedené jméno postačující identifikací dotyčného jednotlivce a nelze nijak těžít z písařského omylu. Doktrína „idem sonans“ byla značně rozšířena rozhodnutími, aby odpovídala převládajícímu pravidlu, podle něhož musí být relevantní odchylka taková, aby mylně zavedla protistranu k předpojatosti.

Identical. Totožný. Přesně týž ze všech praktických důvodů.

Identification. Zjištění totožnosti. Důkaz totožnosti. Prokázání, že osoba, předmět nebo věc před soudem je přesně táž, jak se o ní nebo o něm uvádí, přesně táž, proti které je vysloveno obvinění nebo za kterou je považována; pozná-li svědek obžalovaného jakožto stejnou osobu, kterou viděl dopouštět se zločinu; nebo jsou-li rukopis, zcizené zboží, padělaná mince a pod. rozpoznány jako tytéž, které už jednou obstály při pozorování osobou, jež je identifikovala.

Požadavek identifikace jakožto podmínky předcházející přípustnosti je splněn důkazem, který je s to podpořit rozhodnutí, že dotyčná záležitost je ta, na niž navrhovatel uplatňuje nárok. Fed. Evid. R. (Federální pravidla pro dokazování) 901.

Viz také Authentication; Blood test evidence; DNA identification; Eyewitness identification; Line up; Mug book; Voice identification; Voiceprint.

Identification of goods. Určení zboží. Kupující získá zvláštní majetek a pojistný zájem ve zboží na základě určení existujícího zboží jakožto zboží, o němž se zmiňuje smlouva, přestože takto identifikované zboží je nevyhovující a on má možnost je vrátit nebo odmítnout. Takovou identifikaci lze provést kdykoli a jakýmkoli způsobem, na němž se strany výslovně dohodly. U.C.C. (Jednotný obchodní zákoník) § 2—501.

Identitas vera colligitur ex multitudine signorum.

Skutečná identita se vytváří z množství znaků.

Identitate nominis. Vzhledem k totožnému jménu v anglickém právu starobylé (nyní zastaralé) nařízení (writ), jež se týkalo někoho, kdo byl zajištěn a zatčen v jakékoli osobní akci, a uvězněn, omylem za jiného člověka téhož jména.

Identity. Důkazy. Totožnost, fakt, že subjekt, osoba nebo věc před soudem je táž, jak je představována, za jakou je prohlašována nebo jaká má být obviněna. *Viz Authentication; Identification.*

Patentní právo. Taková podobnost dvou vzorů, vynálezů, kombinací a pod., jaká by mohla vést k porušení patentu přiznaného druhému. K vytvoření „totožnosti vynálezů“ a tudíž porušení nestačí jenom dosažení téhož výsledku, ale pro případ, že by prostředky použité k jeho dosažení byly kombinací známých prvků, musí být kombinované prvky v obou případech stejné a kombinovány týmtž způsobem tak, aby každý prvek plnil tutéž funkci; za předpokladu, že údajné rozdíly nejsou jenom předstírané podle pravidel zakazujících používání známých ekvivalentů. *Electric Railroad Signal Co. v. Hall Railroad Signal Co.*, 114 U.S. 87, 5 S. Ct. 1069, 29 L. Ed. 96. „Totožnost vzoru“ znamená totožnost ve vzhledu, nebo jinými slovy totožnost účinku na oko — nikoli oko experta, nýbrž obyčejného inteligentního pozorovatele. *Smith v. Whitman Saddle Co.*, 148 U.S. 674, 13 S. Ct. 768, 37 L. Ed. 606.

Identity of interests. Totožnost zájmů. V občanském řízení je přípustné rozšířit účast o stranu, pokud tato strana, která chce k němu přistoupit, je tak těsně spojena s obchodní nebo jinou činností, že zahájení řízení vůči jedné slouží jakožto oznámení sporu jiné straně a přistoupení proto bude mít zpětnou působnost. *Grooms v. Greyhound Corp.*, C. A. Ohio, 287 F. 2d 95; *Fed. R. Civil P. 15(c)*. *Viz také Identity of parties; Privity.*

Identity of parties. Totožnost stran. Týká se postavení osob ve vzájemném vztahu tak, že předchozí rozsudek proti jedné zakazuje žalobu proti ostatním z důvodu res adjudicata; tytéž strany a strany, jež jsou do věci zasvěceny, jsou tudíž tímto vyloučeny. *Viz Res (Res judicata)*.

Ideo. Lat. Proto.

Ideo consideratum est. Lat. Proto se má za to. Tato slova byla používána na začátku zápisu rozsudku v řízení, pokud jednání probíhalo latinsky. Je jich rovněž používáno jakožto označení příslušné části zápisu.

Idea. Součást počítání času u Římanů. V březnu, květnu, červenci a říjnu byly Idea 15. den v měsíci; ve zbývajících měsících 13. den v měsíci. Tato metoda počítání dní je dosud zachována v římském kalendářství a v kalendáři breviáře.

Id est. Lat. To jest. Běžně zkracováno „i.e.“

Idiochira. Řecko—lat. V občanském právu soukromě vyhotovená právní listina, na rozdíl od takové, jež byla vyhotovena před veřejným úředníkem.

Idiocy, idiopathic insanity. Idiotství. Idiopatické šílenství. *Viz Insanity.*

Idiota. V občanském právu nevzdělaná, ngramotná nebo primitivní osoba; Soukromník; nikoli veřejný činitel.

Idiota inquirendo, writ de. Je to jméno starého nařízení, jež dává pokyn šerifovi vyšetřovat, zda je člověk idiot či nikoli. Vyšetřování musí provádět porota o 12 cle-

nech. Pokud člověk byl shledán idiotem, výtěžek jeho pozemků a opatrování jeho osoby mohly být králem svěřeny jakémukoli subjektu, který projeví dostatečný zájem o to je získat. 1 Bl. Comm. 303. (Blackstone's Commentaries of the Laws of England.)

Idoneitas. Ve starém anglickém právu schopnost či způsobilost (nějaké osoby).

Idoneum se facere; idoneare se. Očistit se přísahou od zločin, z něhož je někdo obžalován.

Idoneus. Lat. V kontinentálním a anglosaském právu, postačující; schopný; vhodný nebo patřičný; odpovědný; bezvadný. *Idoneus homo*, odpovědná nebo solventní osoba; dobrý a řádný člověk. Dostatečný; přiměřený; uspokojivý. *Idonea cautio*, postačující záruka.

Id perfectum est quod ex omnibus suis partibus constat. Dokonalé je to, co se skládá ze všech součástí.

Id possumus quod de jure possumus. Můžeme dělat jenom to, co je nám dovoleno zákonem.

Id quod est magis remotum, non trahit ad se quod est magis junctum, sed e contrario in omni casu. To, co je vzdálenější, k sobě nepřitahuje to, co je bližší; nýbrž v každém případě je tomu naopak.

Id quod nostrum est sine facto nostro ad alium transferri non potest. To, co je naše, nemůže být převedeno na někoho jiného bez našeho zásahu.

Id solum nostrum quod debitis deductis nostrum est. Jedině to je naše, co nám zůstává po odečtení dluhů.

I.e. Zkratka pro „*id est*,” to jest; totiž, a to.

If. V právnických listinách a závětech toto slovo zpravidla naznačuje předcházející podmínku, pokud není uvedeno jinými slovy. *Hughes v. John Hancock Mut. Life Ins. Co.* 163 Misc. 31, 297 N.Y.S. 116, 122.

I.F.B. Invitation for Bids. Vyzvání k nabídkám.

Ignis iudicium. Lat. Stará soudní zkouška ohněm.

Ignitegium. Ve starém anglickém právu zákaz vycházení nebo večerní zvonění. *Viz Curfew.*

Ignominy. Veřejná hanba; hana; ostuda. Ignominy je opakem „esteem”, vážnosti, úcty.

Ignoramus. Lat. „We are ignorant”; „We ignore it”. Jsme nevědomí, přehlízíme to. Dříve velká porota psala toto slovo na trestní žalobu, když se po vyslechnutí důkazů domnívala, že obvinění vznesené proti obžalovanému je bezdůvodné, naznačujíc, že bez ohledu na to, že by fakta mohla být pravdivá, se jim nezjevila pravda; nyní však obvykle používá v angličtině slova „No bill”, není žaloba, „Not a true bill”, nejde o skutečnou žalobu nebo „Not found”, bez nálezu, jestliže dospěje k tomuto svému výroku. Stále se však o ní říká, že *ignoruje* trestní žalobu.

Ignorance. Nedostatek nebo neexistence znalosti, nevědomý nebo neinformovaný.

Neznalost *zákona* (ignorance of law) je nedostatek znalosti nebo obeznámení se zákony země, pokud se týká zákona, vztahu, povinnosti nebo je nedostatek znalosti nějakého faktu či faktů vytvářejících předkládané téma nebo majících k němu vztah.

Ignorance není stav mysli ve smyslu duševního zdraví nebo duševní choroby. Jestliže mysl nebere na vědomí určitý fakt, její stav stále zůstává zdravý; schopnost

myšlení, posuzování, nebo vůle je stejně úplná před sdělením faktu jako poté. Ignorance určitého faktu spočívá v tomto: že mysl, přestože je zdravá a schopná zdravého jednání, nikdy nereagovala na sporný fakt, protože objekt nebyl nikdy zaregistrován jako věc.

V trestním právu neznalost určitého faktu může být obhajobou, avšak neznalost zákona obecně obhajobou není. *Viz Model Penal Code, § 2.04.*

Viz také Mistake (Mistake of fact and law).

Synonyma

„Ignorance“ (neznalost) a „error“ (chyba) nebo „mistake“ (omyl) nejsou zaměnitelné termíny. V prvním případě jde o nedostatek informací nebo nedostatek znalostí; ve druhém o nepochopení nebo zmatení informací nebo o mylný předpoklad znalosti. Omyl týkající se faktu může v sobě zahrnovat neznalost pravdy; avšak neznalost nemusí nutně zahrnovat omyl.

Obecné typy

Culpable ignorance (zaviněná neznalost) je taková, jež je důsledkem neschopnosti věnovat běžnou péči získávání znalostí, a znalost, kterou lze získat uplatněním běžné péče je podle zákona připisována osobě a o této osobě se předpokládá, že má konstruktivní znalost. *Luck v. Buffalo Lakes, Tex. Civ. App.*, 144 S.W. 2d 672, 676.

Essential ignorance (podstatná neznalost) je neznalost ve vztahu k určité podstatné okolnosti, jež je tak těsně spojena s danou otázkou, a která tak ovlivňuje strany, že je podněcuje k tomu, aby do věci zasahovaly.

Involuntary ignorance (neúmyslná neznalost) je taková, jež je nezávislá na vůli nějaké osoby, a kterou nelze překonat použitím jakéhokoli prostředku získat znalost, který by byl v moci této osoby, jako neznalost zákona, který dosud nebyl vyhlášen.

Nonessential or accidental ignorance (nepodstatná nebo náhodná neznalost) je taková, jež nemá sama o sobě jakoukoli nezbytnou souvislost s daným tématem, a o níž se vážně neuvažuje, pokud jde o vstup do smlouvy.

Voluntary ignorance (záměrná neznalost) se vyskytuje v případě, že by strana mohla v rozumném úsilí získat potřebnou znalost. Například může každý člověk získat znalost zákonů, jež byly vyhlášeny.

Ignorantia. Lat. Ignorance, neznalost; nedostatek znalostí. Liší se od mistake (error), chyby, omylu, nebo špatné koncepce. Podle lorda Cokea se dělí na *ignorantia facti* (ignorance of fact, neznalost faktu) a *ignorantia juris* (ignorance of law, neznalost práva). Neznalost faktu, jak dodává lord Coke, je dvojí — *lectionis et linguae* (ignorance of reading and ignorance of language, neznalost čtení a neznalost jazyka). *Viz Ignorance.*

Ignorantia eorum quae quis scire tenetur non excusatur. Neznalost věcí, jež se mají znát, neomlouvá.

Ignorantia facti excusatur. Neznalost faktu omlouvá nebo je polehčující okolností. Činy dokonané a smlouvy uzavřené na základě omylu nebo neznalosti materiálního faktu jsou zrušitelné a odstranitelné co do práva i spravedlnosti.

Ignorantia facti excusatur, ignorantia juris non excusatur. Neznalost faktu omlouvá; neznalost práva neomlouvá. Každý může být považován za člověka, který si je vědom práva; jinak není stanoveno, do jaké míry

omluvu z neznalosti nelze uplatňovat.

Ignorantia juris quod quisque tenetur scire, neminem excusatur. Neznalost práva, které má každý znát, nikoho neomlouvá. Omyl co do smyslu zákona není v trestních věcech druhem obhajoby. A v občanských věcech nedává neznalost zákona při plném vědomí faktů žádný důvod — ať už jde o právo či spravedlnost, rušit dohody nebo požadovat zpět vyplacené peníze či prohlásit za neplatné závazné akty stran.

Ignorantia juris sui non praejudicat juri. To, že někdo své právo nezná, neznamena, že je nemá.

Ignorantia legis neminem excusatur. Neznalost zákona nikoho neomlouvá.

Ignorantia praesumitur ubi scientia non probatur. Neznalost se předpokládá tam, kde není prokázána znalost.

Ignorare legis est lata culpa. Neznat zákon je hrubou nedbalostí.

Ignoratio elenchi. Lat. Logický termín, někdy používaný k písemné obžalobě a k zdůvodnění odvolání, jež znamená omyl ve věci, to znamená omyl někoho, kdo nerozlišuje pravou otázku, na niž má odpovědět, a kdo zaměřuje svá tvrzení a argumenty k vedlejší věci nebo k něčemu, co s věcí nesouvisí.

Ignorantia terminis artis, ignoratur et ars. Kdo nezná odborné termíny, nezná sám obor.

Ignore. Nebýt si vědom čeho, nebýt obeznámen s čím; úmyslně čemu nevěnovat pozornost; odmítnat uznávat; odmítnat vzít něco na vědomí.

Odmítnout jakožto bezdůvodné, falešné či nepodpřené důkazem; jako když velká porota nebere na vědomí trestní žalobu.

Ignoscitur ei qui sanguinem suum qualiter redemptum voluit. Zákon považuje za prosta závazku toho, kdo se rozhodl zachránit svůj život za jakýchkoli podmínek. Cokoli člověk učiní z obavy ztráty svého života nebo údů nebude pro něho považováno za právně zavazující. 1 Bl. Comm. 131.

Ikbal. Přijetí (dluhopisu a pod.).

Ikbal dawa. Uznání rozsudku.

Ikrah. Nátlak; zvláště donucení jedné osoby druhou, aby se dopustila nezákonného činu nebo jednala v rozporu se svými sklony.

Ikrah. Dohoda, souhlas nebo ratifikace.

Ikrah nama. Projev souhlasu a uznání.

III. Ve starých procesech špatní; z právního hlediska chybný; neplatný; nulitní; opak dobrého či platného.

Illegal. Nezákonný. Protiprávní či neschválený zákonem.

Illegal contract. Nezákonná smlouva. Smlouva je protiprávní, je-li její uzavření nebo plnění výslovně zakázáno občanským nebo trestním zákonem, nebo je-li ukládán trest za provádění dohodnutého jednání. *Hiltbold v. T-Shirts Plus, Inc. App.*, 98 Wis.2d 711, 298 N.W.2d 217, 220.

Illegal entry. Nelegální vstup. Cizinec se provinil nelegálním vstupem jestliže 1) vstoupí do země v nesprávnou dobu nebo na nesprávném místě, nebo 2) vyhne se prověřování úředníky přistěhovaleckého úřadu, nebo 3) získá povolení ke vstupu podvodem, nebo 4) vědomě vstoupí do manželství za tím účelem, aby obešel některé ustanovení zákonů o přistěhovalectví. 8 U.S.C.A. § 1325.

Illegal interest. Nezákonný úrok. Lichva; vyšší úrok než jaký připouští zákon.

Illegality. Nezákonnost. To, co odporuje právním zásadám, na rozdíl od pouhých procedurálních pravidel.

Illegally obtained evidence. Nezákonně získaný důkaz. Důkaz, získaný tak, že byla porušena práva obžalovaného, protože úředníci neměli zatykač a důvod k zatčení nebo protože zatykač byl vadný a pro zajištění bez zatykače neexistovaly platné důvody. Důkaz zajištěný při porušení zákonů nebo ústavních záruk proti neoprávněným prohlídkám; 4. Dodatek k Ústavě USA. V trestním procesu s obětí takovéto prohlídky je takový důkaz nepřipustný. Mapp v. Ohio, 367 U.S. 643, 81 S. Ct. 1684, 6 L. Ed.2d 1081. Viz Exclusionary Rule; Fruit of poisonous tree doctrine; Suppression hearing; Suppression of evidence.

Illegal per se. Nezákonný jako takový. Nezákonný jako takový a nikoli s ohledem na některé vnější okolnosti, např. smlouva o zavraždění veřejného činitele.

Illegal trade. Takový obchod nebo obchodní činnost provozovaná při porušování federálních, státních nebo místních zákonů; např. obchod při porušování protimonopolních zákonů; obchodování kradenými věcmi.

Illegitimacy. Nelegitimita. Zákoně nebo společenské postavení nemanželského dítěte; postavení osoby, jejíž rodiče nebyli v době jejího narození manžely.

Illegitimate. To, co je v rozporu s právem. Obvykle se tohoto termínu používá pro děti narozené mimo zákonné manželství. Viz Illegitimate child.

Illegitimate child. Nemanželské dítě. Dítě narozené v době, kdy jeho rodiče, přestože jsou naživu, nejsou oddáni. Takovéto dítě je nicméně manželské, jestliže rodiče uzavřeli manželství po jeho početí a před jeho narozením. Home of Holy Infancy v. Kaska, Tex. 397 S.W. 2d 208. Dítě nemanželského původu má ústavou chráněné právo být dědicem po svém otci. Trimble v. Gordon, 430 U.S. 762, 97 S. Ct. 1459, 52 L. Ed. 2d 31. Od rozhodnutí Nejvyššího soudu ve věci Trimble byly doplněny mnohé státní zákony o dědění ve snaze zabránit neoprávněné diskriminaci nemanželských dětí. Např. Reed v. Campbell, 476 U.S. 852, 106 S. Ct. 2234, 90 L. Ed. 2d 858. Viz rovněž Person.

Ill fame. Špatná pověst; nechvalně známý špatný charakter. Veřejné domy, herny a další podobná prostopápná místa se označují jako „domy špatné pověsti“ a osoba, která je navštěvuje, je osoba špatné pověsti.

Illicentiatus. Ve starém anglickém právu bez oprávnění.

Illicit. Nedovolený nebo nepřipustný; zakázaný, nezákonný; jako nezákonný obchod; zakázaný styk.

Illicit cohabitatio. Nemanželské soužití. Společné žití dvou osob, jež nejsou manžely, s důsledkem, že obvykle provádějí smilstvo. Thomas v. United States, D. C. Mass., 14 F.2d 228, 229. Podle angloamerického obecného práva a podle zákonů řady států je společné žití, ať už v cizoložství nebo smilstvu trestným činem, přestože podle common law takováto soulož musí být neskrývaná a notoricky známá, aby vyvolala veřejný skandál. Takovéto zákony jsou zřídka kdy v praxi prosazovány. Viz Adultery.

Illicit connection. Nezákonný pohlavní styk. Viz Illicit relations.

Illicit distillery. Nezákonná destilace. Destilace prováděná při porušení zákonů Spojených států o distribuci a zdaňování lihovin.

Illicit relations. Nezákonné vztahy. Jakákoli forma nezákonného pohlavního styku, jako je cizoložství nebo smilstvo. Viz Illicit cohabitation.

Illicit trade. Pojistky námořního pojištění obvykle obsahují klauzuli o záruce vůči „nezákonnému obchodu“, čímž je míněn obchod, který je zakázán nebo prohlášen za nezákonný zákony země, kam má být dopraven náklad.

Illicitum collegium. Lat. Nezákonná společnost.

Illinois land trust. Viz Land trust.

Illiteracy. Negramotnost. Stav osoby, která neumí číst a psát, a obecně osoby, která je nevzdělaná nebo nekultivovaná.

Illness. Nemoc. Choroba, nemoc nebo porucha těla nebo mysli. V pojišťovacím právu nemoc či choroba takového charakteru, že vážně ovlivňuje celkové zdraví člověka, a nikoli pouhá dočasná indispozice, jež nevede k porušení nebo oslabení konstituce pojištěnce. Zogg v. Banker's Life Co. of Des Moines, Iowa, C.C.A.W. Va., 62 F.2d 575, 578. Duševní choroba viz Insanity. Viz také Serious illness.

Illocable. Neschopen přemístění nebo najmutí.

Illud. Lat. To, ono.

Illud, quod alias licitum non est, necessitas facit licitum; et necessitas inducit privilegium quoad jura privata. To, co není jinak dovoleno, nutnost dovoluje; nutnost privileguje soukromá práva.

Illud, quod alteri unitor, extinguitur, neque amplius per se vacare licet. To, co je v jiném spojeno, zaniká a nemůže být už nikdy nezávislé.

Illusion. Iluze, klamná představa. Zkreslený nebo mylně vykládaný smyslový vjem, který na rozdíl od halucinací vzniká ze skutečného stimulu, tzn. stín je považován za člověka a tečky na okně za hejno komárů. Obvykle při stavech deliria. Mylný výklad skutečného, vnějšího, smyslového zážitku.

Obraz nebo vjem v mysli, vyvolaný nějakým vnějším objektem, který působí na jeden nebo více smyslů, ale který — místo aby odpovídal skutečnosti — je překroucený, pokřivený nebo úplně chybný, omyl připisovaný představivosti pozorovatele, nikoli jakémukoli defektu ve smyslových orgánech. Viz Hallucination.

Illusory. Iluzorní. Klamný falešným objevením; známý jenom podle jména, na rozdíl od reálného; klamný; matoucí. Bolles v. Toledo Trust Co., 144 Ohio St. 195, 58 N.E.2d 381, 390.

Illusory appointment. Klamný převod. Nominální, příliš restriktivní nebo podmíněčný převod majetku na základě ujednání; postrádající podstatné existenci.

Dříve převod pouze nominálního podílu majetku na jeden z objektů moci, ve snaze vyhnout se pravidlu, že výhradní převod nelze učinit, aniž by to bylo autorizováno prostředkem vytvářejícím moc, byl podle práva slušnosti a spravedlnosti považován za iluzorní a neplatný. Toto pravidlo bylo v Anglii zrušeno. Brown v. Fidelity Union Trust Co., 126 N. J. Eq. 406, 9 A.2d 311. Viz Illusory Appointment Act.

Illusory Appointment Act. Tento anglický zákon stanovil, že každý převod po jeho schválení (16. července

1830), při výkonu práva převádět majetek, nemovitý či movitý, mezi několika objekty, má být neplatný nebo podle ekvity žalován na základě toho, že byl převeden jenom nepodstatný, klamný nebo nominální podíl nebo ponechán bez převodu, aby bylo na jeden nebo více objektů převedeno takové právo; že však tento převod má být podle ekvity i podle zákona platný. Viz nyní Law of Property Act (1925), § 158.

Illusory contract. Klamná smlouva. Výraz maskovaný slibnými podmínkami, který však po zevrubnějším prozkoumání odhaluje, že osoba činící slib se v jakémkoli ohledu k ničemu nezavázala. Harrington v. Harrington, N. D., 365 N.W.2d 552, 555. Viz také Illusory promise.

Illusory promise. Klamný slib, který ve skutečnosti nic neslibuje, protože ponechává slibujícímu volbu plnění nebo neplnění. Jestliže je slib klamný, není na osobu činící slib kladen žádný skutečný požadavek cokoli činit, protože slibující má alternativu, jež za předpokladu, že jí bude použito, nedá osobě přijímající slib nic. Jestliže podmínky předpokládaného slibu dávají osobě činící slib možnost dobrovolného plnění nebo je nechávají na její úvaze, vůli a moci, je slib klamný. Interchange Associates v. Interchange, Inc., 16 Wash. App. 359, 557 P.2d 357, 358.

Klamný příslib je výraz zamaskovaný ve slibných podmínkách, který však po pečlivějším zkoumání odhaluje, že se osoba činící slib vlastně k ničemu nezavázala. Je-li splnění zřejmého závazku výlučně ze strany provizora dobrovolné, je slib klamný.

Illusory tenant. Nastrčená osoba, která jakožto společník majitele dále podnajme byt, aby umožnila majiteli obejít závazky nebo se jim vyhnout ve smyslu zákonů o nájmu, nebo prvotní nájemník, který je individuálním podnikatelem v nekalém obchodování ve stabilizovaných nebo regulovaných bytech, jež opět pronajímá. Conti v. Citrin, Sup., 132 Misc.2d 834, 505, N.Y.S.2d 481, 482.

Illusory trust. Klamné opatrovnictví. Kde osídlenec čistě formálně buďto sám sebe prohlásí opatrovníkem majetku v opatrovnictví nebo jej přenechá třetí straně, avšak podle podmínek opatrovnictví nebo podle zacházení s majetkem opatrovnictví vlastně vykonává nad svěřeným majetkem tak značnou moc, že je jasné, že nemá v úmyslu vzdát se jakéhokoli svého práva na svěřený majetek, je opatrovnictví jakožto klamné neplatné. Opatrovnické uspořádání, jež má formu opatrovnictví, avšak s ohledem na pravomoc ponechané osídleneci, nemá reálnou podstatu a ve skutečnosti není dokonaným opatrovnictvím. In re Herron's Estate, Fla. App., 237 So.2d 563, 566.

Illustrious. Význačný. Označení titulu královského prince v Anglii.

Imagine. Ve starém anglickém právu v případech velezrady bylo podle zákona zločinem představovat si smrt krále. Avšak ve snaze dokonat zločin musil být tento akt myslí demonstrován určitým zjevným aktem. Termíny „imagining“ a „compassing“ jsou v této souvislosti synonymy. 4 Bl. Comm. 78.

Imbargo. Stará forma „embarga“ (v.t.).

Imbecility. Imbecilita. Viz Insanity, duševní choroba.

Imbezzle. Občasná či zastaralá forma „embezzle“, zpronevéřit (v.t.).

Imbracery. Viz Embracery, úplatek.

Imitation. Napodobení. Učinit věc podobnou nebo srovnatelnou s druhou; například o falešné minci se říká, že byla zhotovena jakožto „imitace“ mince pravé. To, co je zhotoveno nebo vyrobeno jakožto kopie; umělá podobnost; padělek; to, co předstírá, že je něčím kvalitnějším, dokonalejším. Coffee—Rich, Inc. v. Kansas State Bd. of Health, 192 Kan. 431, 388 P. 2d 582, 585, 587.

Imitace, napodobenina obchodní známky je taková, že do určité míry připomíná pravou obchodní známku, takže může pravděpodobně navozovat zdání, že je pravá, ať už použitím slov či písmen, jež jsou si podobné ve vzhledu nebo zvuku, nebo jakýmkoli znakem, heslem nebo jinými prostředky. Zkouška „přijatelné imitace“ není v tom, zda lze rozpoznat rozdíl mezi názvy dvou vzájemně si konkurujících předmětů, jsou-li položeny vedle sebe, ale v tom, zda rozdíl rozpozná kupec, který nemá možnost srovnávání. The Best Foods v. Hemphill Packing Co., D. C. Del. 5 F.2d 355, 357.

Viz Counterfeit, Forgery, napodobenina, podvrh.

Immaterial. Nehmotný, nepodstatný nebo nikoli nezbytný; nikoli důležitý nebo vhodný; nikoli rozhodující; bez podstatných následků; bez váhy; bez materiálního významu. Viz také Impertinence; Irrelevancy; Irrelevant allegation. Srovnej Material; Material fact; Relevant.

Immaterial averment. Při obhajobě tvrzení, v němž se uvádí se zbytečnou obsírností nebo nepotřebnými okolnostmi, co je podstatné a nezbytné, a jež se dalo vhodně říci všeobecněji a bez podobných okolností a podrobností nebo jinými slovy, prohlášení obsahující zbytečné detaily v dané souvislosti a v popisu toho, co je podstatné. Takovouto nepodstatnou otázku může být nařizováno vypustit z obžaloby. Fed. R. Civil P. 12(f). Viz také Irrelevant allegation.

Immaterial evidence. Důkaz, který postrádá důkazní váhu a pravděpodobně neovlivní soud při řešení dané otázky. Takový důkaz je obvykle napadán protistranou a soud jej zamítne. Viz také Irrelevancy. Srovnej Relevant evidence.

Immaterial facts. Taková fakta, jež nejsou podstatná pro právo žalobce nebo obhajoby. Viz Immaterial averment. Srovnej Material fact.

Immaterial issue. Při obhajobě záležitost posuzovaná z bezvýznamného hlediska; tzn. záležitost, jež není vhodná k tomu, aby rozhodla jednání.

Immaterial variance. Tak malá nesrovnalost mezi obžalobou a důkazem určitého charakteru, že protistrana není s to říci, že tím byla uvedena v omyl. Taková nesrovnalost, u níž je rozdíl mezi tvrzením a důkazem tak malý a nevýznamný, že protistrana není uvedena v omyl nebo předpojatá při své vlastní obhajobě. Strimiska v. Yates, 158 Conn. 179, 257 A.2d 814, 817. Viz také Variance.

Immediacy. Stav nebo schopnost bezprostředně a přímo vnímat; naléhavost; přihodit se bez prodlení.

Immediate. Trvající; okamžitě; bez prodlení; nepozdržen jakýmkoli časovým obdobím. V tomto smyslu slovo bez jakéhokoli velmi přesného vymezení znamená, že k jednání musí dojít buď okamžitě nebo bez jakékoli podstatné ztráty času. Rozumný čas s přihlédnutím k specifickým faktům a okolnostem posuzovaného případu. Další v řadě nebo vztahu; přímo spojen; nikoli druhotný nebo vzdálený. Neizolován, pokud jde o místo; neizolován při zásahu jakéhokoli mezilehlého objektu, příčiny, vztahu či práva. Proto hovoříme o jednání

vedeném pro „okamžitý prospěch“ A., o odkazu učiněném pro „okamžitě vydání“ B. a pod.

Immediate cause. Bezprostřední příčina. Poslední ze série nebo řetězu příčin směřujících k danému výsledku, která, sama o sobě a bez zásahu jakékoli další příčiny přímo produkuje výsledek či událost. Příčina může být bezprostřední v tomto smyslu a přitom nikoli „přímá“; a opačně, primární příčina (jež vede přímo a účinně k výsledku) nemusí být bezprostřední. Dobře známá ilustrace hovoří o opilém člověku, který spadne do vody a topí se. Jeho opilost je primární příčinou jeho smrti, jestliže lze říci, že by býval nespadol do vody, kdyby byl střizlivý; bezprostřední příčinou smrti je však udušení utopením. *Viz také* Proximate cause.

Immediate control. Bezprostřední ovládní. Takové stálé ovládní, které umožňuje řidiči bezodkladně ovládat pohyby vozidla, včetně schopnosti zastavit na vzdálenost, na kterou může být zastaveno takovéto vozidlo v dobrém technickém stavu, řízené rozumně obratným řidičem a jedoucí zákonnou rychlostí.

Immediate danger. Bezprostřední nebezpečí. Definice „bezprostředního nebezpečí“ jakožto součásti humanitární doktríny předpokládá, že existuje nějaká nesmiřitelná okolnost, situace nebo činitel doléhající na žalobce s důvodnou pravděpodobností nebezpečí před nedbalostí obžalovaného. Curran v. Bi—State Development Agency, Mo. App., 522 S.W.2d 98, 100. *Viz také* Imminent danger; Imminent peril.

Immediate descent. *Viz* Descent.

Immediate family. Bezprostřední, nejužší rodina. Výraz obecně se týkájící něčích rodičů, manželky, dětí, bratrů a sester.

Immediately. Bez přestávky, bez odkladu, okamžitě, nebo bez jakéhokoli zdržení nebo uplynutí času. Drumbar v. Jeddo—Highland Coal Co., 155 Pa. Super. 57, 37 A.2d 25, 27. Je-li použito ve smlouvě, obvykle má znamenat „v rozumné době, se zřetelem k povaze okolností případu“, jakkoli striktně to znamená „nezpožděn jakýmkoli časovým obdobím“. Integrated, Inc. v. Alec Fergusson Elec. Contractors, 250 C.A.2d 287, 58 Cal. Rptr. 503, 508, 509. Slova „immediately“ a „forthwith“ mají obecně též význam. Jsou důraznější než výraz „within a reasonable time“ (během rozumné doby) a zahrnují v sobě pohotovou, ráznou akci bez jakéhokoli odkladu. Alsam Holding Co. v. Consolidated Taxpayers' Mut. Ins. Co., 4 N.Y.S. 2d 498, 505, 167 Misc. 732.

Immediate notice. Okamžitě oznámení. Jak se požaduje na základě pojistky jako důkaz ztráty, znamená oznámení učiněné během rozumné doby. Lydon v. New York Life Ins. Co., C.C.A. Mo., 89 F.2d 78, 82.

Immemorial. Mimo lidskou paměť; v nepamětnu.

Immemorial usage. Praxe, jež existovala od nepaměti; zvyk; vydržení.

Immeubles. Fr. Ve francouzském právu nemovitosti podle anglického práva. Věci jsou immeubles z jedné ze tří příčin: (1) ze své vlastní podstaty, tzn. pozemky a domy; (2) podle svého určení, tj. zvířata a zemědělské nástroje, jsou-li poskytovány statkářem; nebo (3) s ohledem na objekt, k němuž jsou připojeny, služebnosti.

Immigrant. Přistěhovelec. Cizinec v zemi, s výjimkou takového, který ve Spojených státech spadá do rámce specifické třídy podle zákona o přistěhovalectví a stát-

ním občanství — Immigration and Nationality Act, 8 U.S.C.A. § 1101(a)(15). Osoba, která opustí svou zemi, aby se trvale usadila v jiné zemi.

Immigration. Přistěhovalectví. Příchod cizinců do země za účelem trvalého pobytu. Korelativní termín „emigrace“ znamená akt takových osob; jež opouštějí svou bývalou zemi.

Immigration and Nationality Act. Zákon o přistěhovalectví a státním občanství. Federální zákon, který se obecně zabývá přistěhovalectvím, naturalizací a odeřením vstupu pro cizince. 8 U.S.C.A. § 1101 a další.

Immigration and Naturalization Service. Služba pro přistěhovalectví a naturalizaci. Tato služba je odpovědná za provádění zákonů o přistěhovalectví a naturalizaci týkajících se přípuštění, odeření vstupu, deportace a naturalizace cizinců. Specificky vzato, služba provádí inspekci cizinců za účelem posouzení jejich přijatelnosti pro Spojené státy; rozhoduje o žádostech cizinců o výhodách podle zákona; brání ilegálním vstupům do Spojených států; vyšetřuje, zadržuje a vykazuje cizince, kteří v této zemi porušili zákon; prověřuje cizí žadatele, kteří si přejí stát se občany.

Immigration Appeal Board. Odvolací úřad pro přistěhovalectví. Je nejvyšším správním soudem v oblasti přistěhovalectví, je pověřen výkladem a prováděním zákonů o přistěhovalectví. Úřad má pravomoc stanovenou předpisy projednávat odvolání k určitým rozhodnutím Služby pro přistěhovalectví a naturalizaci. Většinu případů adresovaných úřadu představují odvolání proti formálním rozhodnutím soudců Služby pro přistěhovalectví v řádných procesních slyšeních týkajících se deportace cizinců. Obvykle rovněž zahrnují i žádosti cizinců o změnu rozhodnutí o deportaci.

Imminent. Bezprostředně blízký. Nablízku; spíše zprostředkovaný než bezprostřední; spíše blízký než dotýkající se; hrozící; ohrožující; hrozivý; nebezpečný. Něco, co hrozí se stát okamžitě, něco, co je nablízku, něco, co se má stát každým okamžikem, blízký, ne však ještě hmatatelný, a v okamžiku začínající události. Continental Illinois Nat. Bank and Trust Co. of Chicago v. U.S., C.A. Ill., 504 F.2d 586, 588.

Imminent danger. Bezprostřední nebezpečí. Ve vztahu k zabití v sebeobraně znamená tento výraz bezprostřední nebezpečí, jemuž je třeba okamžitě čelit, před nímž se nelze bránit voláním o pomoc jiných nebo ochranu zákona. Nebo, jak to lze definovat jinak, jde o takový případ hrozícího zranění, jenž přiměje rozumného a uvážlivého člověka okamžitě se bránit. *Viz* Self—defense.

Imminently dangerous article. Bezprostředně nebezpečný předmět. Takový předmět, o němž se dá rozumově mít za jisté, že vystaví život nebo úd nebezpečí. Employers' Liability Assur. Corporation v. Columbus McKinnon Chain Co., D.C.N.Y., 13 F.2d 128.

Imminent peril. Bezprostřední nebezpečí. Takové nebezpečí podle humanitární doktríny znamená jisté, bezprostřední a hrozící, a nikoli vzdálené, nejisté nebo nahodilé nebezpečí; pravděpodobnost nebo zřejmá možnost zranění není postačující k vytvoření „bezprostředního nebezpečí“. Hastings v. Coppage, Mo., 411 S.W.2d 232, 236. Takový stav nebezpečí pro žalobce, v němž — pokud existující okolnosti zůstanou nezměněny — jeho zranění je rozumně jisté. Elam v. Allbee, Mo. App., 432 S.W.2d 379, 381. Doktrína „hrozícího nebez-

pečí“ je vhodně aplikována jenom v případech, kdy se neočekávané fyzické nebezpečí objeví tak náhle, že zbavuje řidiče jeho schopnosti používat rozumného úsudku, a strana bude zbavena výhody doktríny, podle níž její nedbalost způsobí nebezpečnou situaci nebo přispěje k jejímu vytvoření. Pittman v. Boiven, 249 C.A.2d 207, 57 Cal. Rptr. 319, 325. *Viz také* Emergency doctrine; Humanitarian doctrine.

Immiscere. Lat. V občanském právu něco směšovat, plést se do něčeho; spojovat co s čím.

Immobilia situm sequuntur. Nemovitě věci následují své místo nebo polohu; spravují se právem místa, kde jsou. Srov. Mobilia Sequuntur Personam.

Immobilis. Lat. Nemovitý. *Immobilia* nebo *res immobilis*, nemovitě věci jako jsou pozemky a stavby.

Immoderate. Překračující spravedlivé, obvyklé nebo vhodné hranice; nikoli v rozumných mezích.

Immoral. Opak dobré morálky; neslučitelný s pravidly a zásadami morálky; škodící veřejnému blahu podle standardu dané komunity, jak je vyjádřen zákonem či jinak. Mravně špatný; nečistý; nemravný; nezásadový; hříšný; nebo zpustlý. U.S. v. One Book, Entitled „Contraception“, by Marie C. Stopes, D.C.N.Y., 51 F.2d 525, 527. Nemorálnost nebyla omezena jenom na sexuální záležitosti, ale zahrnuje chování, jež je neslučitelné s charakterností nebo svědčí o korupci, neslušném chování, nemravnosti a prostopášnosti; nebo je záměrným, křiklavým nebo nestoudným chováním, jež dává najevo morální netečnost k názorům vážených členů komunity a bezohledný postoj vůči dobrému pořádku a veřejnému blahu. Clarke v. Board of Educ. of School Dist. of Omaha, in Douglas County, in State of Neb., 215 Neb. 250, 338 N.W.2d 272, 277.

Immoral act or conduct. Nemorální čin nebo chování. V rámci pravidel opravňujících k vyškrtnutí ze seznamu advokátů je to takové chování, které je vzpurné, flagrantní nebo hanebné a které svědčí o morální lhostejnosti k názorům dobrých a vážených členů obce. Ve věci Monaghan, 126 Vt. 53, 222 A.2d 665, 674.

Immoral consideration. Nemorální protiplnění. Protiplnění, jež odporuje dobrým mravům a je proto neplatné. Smlouvy založené na nemorálním protiplnění jsou zpravidla neplatné.

Immoral contracts. Nemorální smlouvy. Smlouvy založené na protiplněních *contra bonos mores* jsou neplatné.

Immorality. Amorálnost. To, co je *contra bonos mores*. *Viz* Immoral.

Immovables. Nemovitosti. V občanském právu jde o majetek, který vzhledem ke své podstatě, určení nebo objektu, k němuž se vztahuje, není s to se sám pohybovat nebo být stěhován. V kolizním právu se týká pozemků a těch věcí, jež jsou tak pevně s nimi spojeny, že mohou být považovány za jejich součást a právo polohy nemovitosti řídí výběr práva. Restatement, Second, Conflict of Laws, § 223.

Immunity. Imunita. Osvobození, zproštění služby v úřadě nebo výkonu povinnosti, jež zákon zpravidla požaduje od jiných občanů; např. osvobození od placení daní. Osvobození nebo zproštění trestu, břemene nebo povinnosti. Zvláštní výsada. *Viz také* Exemption; Judicial immunity; Legislative immunity; Parent—child immunity; Privilege; Sovereign immunity.

Governmental tort immunity. Vynětí vlády (federální, státní i místní orgány státní moci) z odpovědnosti za občanskoprávní delikty. Federální a odvozené i státní a místní vlády jsou zproštěny odpovědnosti za spáchané delikty s výjimkou případů, kdy samy, prostřednictvím zákonů, daly souhlas s tím, aby byly žalovány. Např. federální zákon o občanskoprávních deliktech (Federal Tort Claims Act); státní zákony (rozuměj zákony vydávané členskými státy USA) o těchto deliktech. Většina států, ať už zákonem nebo na základě soudního rozhodnutí, zrušila nebo do značné míry omezila doktrínu svrchované imunity jak na státní, tak na místní úrovni.

Nejvyšší soud stanovil, že místní vlády mohou být stíhány přímo na základě zákona 42 U.S.C.A. § 1983 v případě peněžních (žalob na vydání), určovacích nebo zakazujících (injunktivních) žalob, kde „jednání, jež je domněle neústavní, realizuje či provádí politické prohlášení, nařízení, úpravu nebo rozhodnutí oficiálně schválené a vyhlášené činiteli tohoto orgánu“. Monell v. Department of Social Services of N.Y., 429 U.S. 1071, 97 S. Ct. 807, 50 L. Ed.2d 789. Státní zákon, který vyjímá vládní postup, jenž by jinak podléhal žalobě podle 42 U.S.C.A. § 1983, je předem vyloučen. Felder v. Casey, 487 U.S. 131, 108 S. Ct. 2302, 101 L. Ed.2d 123.

Viz také Color of law; Federal Torts Claims Act; Official immunity doctrine; Sovereign immunity.

Immunity from prosecution Vynětí z trestního stíhání. Na základě státního či federálního zákona může být svědkovi přiznána imunita před trestním stíháním za jeho svědectví (např. před velkou porotou). Státy v imunitě uplatňují buďto „účelový“ nebo „transakční“ přístup. Federální vláda nahradila v roce 1970 „transakční“ přístup „účelovým“. Rozdíl mezi těmito přístupy je tento: „účelová imunita“ zakazuje svědkovo vynucené svědectví a to, aby výsledky byly v jakékoli formě využívány v souvislosti s trestním stíháním svědka; na druhé straně „transakční imunita“ poskytuje svědkovi imunitu z trestního stíhání za trestný čin, jehož se vynucená svědecká výpověď týká. People v. Henson, Colo. App., 705 P.2d 996. *Viz* 18 U.S.C.A. §§ 6001—6005.

Ochrana před trestním stíháním musí být úměrná výsadě pro případ sebeobvinění, nemusí však být jakkoli větší a osoba má tudíž právo jenom na ochranu před trestním stíháním založeném na použití a odvozeném použití jejího svědectví; na základě ústavy nemá právo na ochranu před trestním stíháním za cokoli, co pochází z nezákonné transakce, již se týká její svědectví (transakční imunita). Kastigar v. U.S., 406 U.S. 441, 92 S. Ct. 1653, 32 L. Ed.2d 212.

Interspousal immunity. Imunita mezi manžely. *Viz* Husband—wife tort actions.

Qualified immunity. Kvalifikovaná imunita. Souhlasná obhajoba, jež chrání veřejné činitele, spočívající na vlastním uvážení před náhradou škody, pokud jejich chování neporušuje jasně vytyčená zákonná nebo ústavní práva, o nichž byla rozumná osoba zřejmě informována. Lowe v. Letsinger, C. A. Ind., 772 F.2d 308.

Property law. Vlastnické právo. Svobodné počínání jedné osoby vůči tomu, že je daný právní vztah změněn určitým jednáním či opomenutím jednat ze strany jiné osoby. Restatement of property, § 4.

Immunization. Imunizace. Stav, v němž je někdo imunizován nebo chráněn, nebo akt, kterým je někdo učiněn imunizovaným nebo chráněným, zejména před nakažlivými chorobami.

Impacted area. Finančně zatížená oblast s požadavkem občanské vybavenosti. Oblast, jejíž obyvatelstvo s povinnou školní docházkou bylo zatíženo, protože školu navštěvoval značný počet dětí federálních zaměstnanců a škola mohla současně přijít o příjmy ze školské daně vzhledem k tomu, že vláda Spojených států je zproštěna povinnosti platit pozemkové daně. Douglas Independent School Dist. v. Jorgenson, D.C.S.D., 293 F. Supp. 849, 850.

Impact rule. Nárazové pravidlo. Pravidlo, jež bylo dříve obvyklé v mnoha právních řádech, jež vyžadovalo ránu nebo náraz zvenčí jakožto podmínku nápravy škod z nedbalosti při emocionální krizi. Od tohoto pravidla bylo v současnosti ve většině právních řádů upuštěno.

Impair. Poškodit, oslabit, zhoršit, omezit v síle, zmenšit či zmírnit nebo jinak ovlivnit škodlivým způsobem. Omezení co do kvality, hodnoty, dokonalosti nebo síly a nikoli jakákoli změna, která působí na smlouvu, způsobuje poškození. Beaumont v. Faubus, 239 Ark. 801, 394 S.W.2d 478, 482.

Impaired capital. Snížené jmění. Stav podnikání, při němž vykazuje ziskové konto negativní zůstatek a jmění je proto sníženo (tzn. méně než je stanovená nebo nominální hodnota kmenového jmění).

Impairing the obligation of contracts. Poškození smluvního závazku. Zákon, který poškozuje smluvní závazek je takový, jenž činí smlouvu samu o sobě méně hodnotnou nebo vymahatelnou, ať už změnou jejich ustanovení a klauzulí, jejich právních vlastností nebo podmínek, nebo úpravou prostředků k jejímu vymáhání. Zákon „poškozuje smluvní závazek“, jestliže svými termíny anulují nebo materiálně mění existující smluvní závazky.

Impanel. Sestavení poroty. Úkon soudního úředníka, který v určitém případě sestavuje seznam porotců vybraných k soudnímu řízení. Všechny kroky směřující k zjištění, kdo má být vhodným porotcem, který bude zasedat při soudním řízení v určitém případě až po konečné sestavení poroty. Viz také Jury—list; Jury panel.

Imparcare. Ve starém anglickém právu znamená vzít do vazby. Uvěznit, zavřít do vězení. *Inducti sunt in carcerem et imparcati*, byli dáni do vězení a zavřeni.

Imparl. Mít oprávnění vyřešit soud přátelsky; dosáhnout odkladu pro urovnání.

Imparlance. Poskytnutí času k obhajobě. V dřívější praxi znamenalo toto slovo čas poskytnutý kterékoli straně odpovědět na obžalobu druhé strany. Rovnalo se tedy pokračování jednání do druhého dne. Doslova výraz znamenal souhlas pro obě strany, aby mohly spolu mluvit, tzn. za účelem přátelského vyřešení svých sporů. V novodobé praxi však znamená dobu poskytnutou obžalovanému k obhajobě.

A *general imparlance* je registrace obecné žádosti a poskytnutí času k obhajobě až do příštího stání, aniž by se obžalovanému vyhradila výhoda jakékoli výjimky; takže po takovémto poskytnutí času nemůže obžalovaný namítat nepřislusnost soudu nebo se dovolávat v kterékoli věci neplatnosti. Tento druh poskytnutí času k obhajobě vždy od jednoho stání k druhému.

A *general special imparlance* uchovává všechny výjimky ať jsou jakékoli, takže obžalovaný se potom může dovolávat nejenom neplatnosti, ale může se také dovolávat námitek, která se týká příslusnosti soudu, jakožto svého práva. Nemůže nicméně namítat, že byl ochoten včas zaplatit a že byl vždy připraven zaplatit, protože přiznává, že není připraven, a tak vyvrací svou obhajobu.

Special imparlance vyhrazuje obžalovanému všechny výjimky vyplývající z nařízení, zákona nebo obžaloby; a proto se poté obžalovaný může dovolávat neplatnosti, i když nikoli příslusnosti soudu.

Impartial. Nestranný. Nestranní ani jednomu, ani druhému; bez zainteresovanosti; zacházející se všemi stejně; nepředpojatý; vyrovnaný, slušný a spravedlivý.

Impartial expert. Nestranný odborník. Svědek určený soudem za účelem vyslovení nezaujatého názoru v záležitosti projednávané soudem. *Např.* Výbor pro odškodnění dělníků (Worker's Compensation Act) určí nestranného lékaře, aby věc prověřil a oznámil mu svůj nále. Podobně se využívá expertů při posuzování pracovní neschopnosti v sociálním zabezpečení. Také soud může jmenovat znalce v oboru (*viz např.* Fed. R. Evid. 706).

Impartial jury. Nestranná porota. Ustanovení Listiny práv (6. Dodatku k Ústavě Spojených států), požadující pro obžalovaného řádný soud s nestrannou porotou znamená, že porota nesmí být stranická, nesmí dávat přednost jedné straně před druhou, musí být nezaujatá, objektivní, pravdivá a spravedlivá, a že skutková podstata případu nebude prejudikována. Termín se týká poroty, jež je v nestranném rozpoložení myslí na začátku procesu, jež ovlivněna toliko zákonnými a kompetentními důkazy, jež vyšly najevo během procesu, a jež zakládá svůj verdikt na důkazu, který spojuje obžalovaného se spácháním zločinu, z něhož je žalován. Houston v. State, Tenn., 593 S.W.2d 267, 272.

Fair and impartial jury a Fair and impartial trial *viz* uvedená hesla.

Impartible feud. *Viz* Feudum individuum.

Impeach. Obžalovat; uložit odpovědnost komu; žalovat; mít námitek; znevažovat, popřít nebo odporovat; jako *např.* zpochybnit námitek proti rozsudku nebo výnosu, nebo brát v pochybnost důvěryhodnost svědka; nebo jak se uvádí v pravidle, že porota „nemůže zpochybnit svůj verdikt“. Obvinít veřejného činitele z trestného činu nebo zneužití úřední moci, před řádným soudem, na základě předložení písemného obvinění zvaného „articles of impeachment“. *Viz* Impeachment.

Impeachment. Trestní řízení proti veřejnému činiteli před něčím na způsob politického soudu, zřízeného na základě písemného obvinění nazvaného „articles of impeachment“; *např.* písemné obvinění Sněmovny reprezentantů Spojených států, adresované Senátu Spojených států proti prezidentovi, viceprezidentovi nebo činiteli Spojených států včetně federálních soudců. Takovou federální pravomoc k obžalobě dává Čl. II, § 4 Ústavy. Podle Čl. I., § 2, odst. 5, „má Senát výlučnou pravomoc obžaloby“ a podle § 3, odst. 6 „má Senát výlučnou pravomoc prošetřovat všechna obvinění“. Pro zahájení takového řízení je třeba dvou třetin hlasů v Senátu.

Articles of impeachment. Formální písemná výpověď o příčinách obvinění odpovídající témuž účelu jako obvinění při běžném trestním řízení. Podle výše citovaných ústavních ustanovení dává podnět k Articles of Impeachment Sněmovna reprezentantů a proces vede Senát. *Viz také* Address (Bill of address).

Collateral impeachment. *Viz* Collateral attack.

Impeachment of verdict. Napadení rozsudku z důvodu údajných nesrovnalostí při jednání nebo chování poroty.

Impeachment of witness. Zpochybnovat pravdomluvnost svědka důkazními prostředky citovanými pro tento účel nebo uvedením důkazu, že svědek není hodnověrný. *McWethy v. Lee*, 1 Ill. App.3d 80, 272 N.E.2d 663, 666. Všeobecně vzato, přestože existují státy od státu odchylky, může být svědek zpochybněn s ohledem na dřívější rozporné výpovědi, protičeňení faktů, předpojatost nebo charakter. Svědek, který byl obviněn, může být rehabilitován na základě svědecké výpovědi podporující věrohodnost. *State v. Peterson*, Iowa, 219 N.W.2d 665, 671.

Fed. R. Civil P. 32(a)(1) umožňuje použít u soudu předchozí výpověď svědka s cílem zdiskreditovat nebo obžalovat svědeckou výpověď osoby vypovídající pod přísahou jakožto svědek.

Fed. Evid. R. 607 uvádí, že „věrohodnost svědka může být zpochybněna kteroukoli stranou včetně strany, jež jej předvolává“. Pravidlo 608 upravuje takovéto zpochybnění na základě důkazu charakteru a chování svědka a pravidlo 609 zpochybnění na základě důkazu, že svědek byl usvědčen ze zločinu.

Viz také Address (*Bill of address*); Cross—examination; Jenks Act or Rule; Prior inconsistent statements.

Impechiare. Obžalovat, obvinít nebo soudně stíhat pro těžký (hrdelní) zločin nebo velezradu.

Impede. Bránit čemu; brzdit; držet na uzdě; zdržovat.

Impediens. Ve staré anglické praxi ten, kdo brání; impedient. Někdy tak byl nazýván obžalovaný nebo deforciant in a fine.

Impedimento. Ve španělském právu ze zákona vyplývající zákaz uzavírat manželství mezi určitými osobami.

Impediments. Nezpůsobilost nebo překážky uzavírání smluv, jako je *např.* nezletilost, nedostatek důvodů a pod.

Občanské právo. *Absolute impediments* jsou takové, jež brání osobě, již se týkají, vůbec uzavírat manželství, aniž by zakládaly jeho neplatnost nebo trestnost. *Diritiment impediments* jsou takové, jež činí manželství neplatným; jako *např.* když jedna ze smluvních stran není schopna uzavřít sňatek z důvodu dřívějšího nezrušeného manželství. *Prohibitive impediments* jsou takové, jež nečiní manželství nullitním, vystavují však strany trestu. *Relative impediments* jsou takové, jež se týkají jenom určitých osob, pokud jde o jejich vzájemný vztah; jako *např.* mezi dvěma určitými osobami, jež jsou spřízněny v rámci zakázaných příbuzenských stupňů.

Impediment to marriage. Právní překážka uzavřít platné manželství, jako je *např.* pokrevní spřízněnost v rámci zakázaného stupně pokrevního příbuzenství stran. *Viz také* Impediments.

Impeditor. Ve starém anglickém právu narušitel při jednání *quare impedit*.

Impensae. Lat. V občanském právu výlohy; výdaje. Dělí se na nezbytné (*necessariae*), užitečné (*utiles*) a společensky slušné či reprezentativní (*voluptuariae*).

Imperative. Povinný. *Viz* Directory.

Imperator. Císař. Titul římských císařů a také anglických králů před dobytím Anglie Normany. 1 Bl. Comm. 242. *Viz* Emperor.

Imperfect. Používáno v různých právních složených slovech znamená toto slovo defektní či neúplný; nedostačující co do právních nebo formálních požadavků; nedostačující co do právní sankce nebo účinnosti; při zmínce o nedokonalých „závazcích“, „vlastnictví“, „právěch“, „nároku“, „požitku“ nebo „válce“. *Viz* tato podstatná jména — „obligations“, „ownship“, „rights“, „title“, „usufruct“, „war“.

Imperii majestas est tutelae salus. Majestát říše je pojistkou její ochrany.

Imperitia. Lat. Neobratnost; nedostatek zručnosti.

Imperitia culpae adnumeratur. Nedostatek zručnosti je označován jako *culpa*, tzn. jako zavrženíhodné jednání či zanedbání.

Imperitia est maxima mechanicorum poena. Nedostatek zručnosti je největším trestem řemeslníků (tj. v důsledku jejich odpovědnosti vůči těm, kdo je zaměstnávají). Slovo „*poena*“ je v některých překladech chybně interpretováno jako „chyba“.

Imperium. Právo vládnout, jež v sobě zahrnuje právo používat státní moc k vynucování zákonů. Je to jeden z hlavních atributů pravomoci výkoné moci.

Impersonalitas. Lat. Neosobnost. Způsob vyjádření, kde není zmínka o kterékoli osobě, jako je *např.* výraz „*ut dicitur*“ (jak se uvádí).

Impersonalitas non concludit nec ligat. Neosobnost ani neuzavírá, ani nezavazuje.

Impersonation. Falešná prezentace je vydávat se za veřejného činitele nebo zaměstnance či osobu oprávněnou provozovat určitou praxi nebo se zabývat jakoukoli profesí nebo povoláním, pro které se zákonem státu vyžaduje oprávnění, s vědomím, že takovéto vydávání se za jiného je falešné. Akt, při němž někdo sám sebe vydává nebo představuje za někoho jiného, je obvykle trestným činem, jestliže ten, za něhož se někdo vydává, je veřejný činitel nebo příslušník policie. *People v. Vaughn*, 196 Cal. App.2d 622, 16 Cal. Rptr. 711. *Viz* 18 U.S.C.A. § 911 a násl. *Viz též* Personate.

Impertinence. Irelevantnost; vada, jež se netýká přímo problému nebo soudního řízení. Začlenění jakékoli záležitosti do písemného podání stížnosti, odpovědi nebo jiné námitek či kroků v procesu, jež nejsou řádně předloženy k rozhodnutí soudu, v kterémkoli stadiu procesu. *Harrison v. Perea*, 168 U.S. 311, 18 S. Ct 129, 42 L. Ed. 478. *Viz* Impertinent.

Otázka položená svědkovi nebo důkaz, který má být vyhlášen, se nazývá „impertinentní“, jestliže nemá logický vztah k věci, nemá s ní nezbytnou spojitost nebo nepatří k projednávané záležitosti. *Viz také* Immaterial evidence.

Impertinent. To, co nepatří k přelíčení, dotaz nebo jiný krok; nevhodný; nadbytečný; irrelevantní. Výraz týkající se záležitosti, jež nepředstavuje nutně příčinu akce nebo důvod k obraně. Takováto záležitost může být na příkaz vyškrtuta z jednání. Fed. R. Civil P. 12(f). *Viz též* Immaterial averment; Surplusage.

Impescare. Ve starých záznamech obžalovat, obvinít. *Impescatus*, obžalovaný.

Impetito vasti. Obžaloba pro zanedbání povinné péče. (v.t.).

Impetrare. Ve staré anglické praxi získat na základě žádosti, jako např. úřední výnos nebo výsadu. Používání tohoto slova je zřejmě odvozeno z občanského práva.

Impetration. Ve starém anglickém právu získání něčeho na základě petice nebo naléhavé prosby. Především získání léna od Říma na základě žádosti, kteroužto prebendou disponoval král nebo jiný světský sponzor.

Impier. Umpire (v.t.).

Impierment. Poškozující nebo škodlivě ovlivňující, předpojatý.

Impignorata. Zastavený; daný do zástavy (*pignori data*); zatížený hypotékou.

Impignoration. Akt předání do zástavy nebo zastavení.

Impius et crudelis iudicandus est qui libertati non favet. Má být souzen bezbožně a krutě, kdo nepřeje svobodě.

Implicare. Lat. Stíhat soudně; podat žalobu.

Implead. Podat žalobu; soudně stíhat. Vznést žalobu proti nové straně na základě toho, že nová strana je nebo může být odpovědná straně, která proti straně původní vznáší žalobu kvůli celému nároku nebo jeho části. Fed. R. Civil P.14. Viz Third-party practice.

Impleader. Postup, při němž je strana žalována. Viz Implead; Third-party practice; Vouching-in. *Srov.* Interpleader; Joinder.

Implements. Věci, jež jsou používány nebo využívány k obchodování nebo vybavení domu. Především se používá pro nástroje, nářadí, pracovní nástroje; např. prostředky pro obchod nebo zemědělství.

Implication. Vyvozený závěr, na rozdíl od skutečného označení věci slovy. V poslední vůli může být nemovitý majetek postoupen pouhou *implikací*, bez jakýchkoli přesných slov, která by přímo řekla, na koho má přejít.

Domněnka o něčem, co není přímo prohlášeno, co však vyplývá z toho, co bylo připuštěno nebo vyjádřeno. Akt implikace nebo stav být implikován.

Slovo „implikace“ je rovněž používáno ve smyslu „usuzování“; tzn. kde se na existenci úmyslu usuzuje na základě jednání, jež nemá výlučný cíl jej oznámit, nýbrž plní nějaký jiný účel.

Viz také Inference.

Implied. Toto slovo je v právu užíváno v kontrastu k „vyjádřit“; tzn. kde není úmysl ve vztahu k projednávané otázce vyjádřen výslovně a jasně, ale vyvozuje se implikací neboli dedukcí z okolností, všeobecné mluvy nebo chování stran. Termín se liší od „usuzovat“ tou měrou, že posluchač či čtenář „usuzuje“, zatímco spisovatel či řečník „naznačuje“.

Pokud jde o výraz *implied*, viz hesla Abrogation; Agency; Agreement; Assumpsit; Condition; Confession; Consent; Consideration; Contract; Covenant; Dedication; Easement; Invitation; Malice; Notice; Obligation; Power; Trust; Use; Waiver a Warranty.

Implied assertions. Prohlášení, jež nejsou přímo učiněna, avšak mohou být vyvozena z toho, co bylo napsáno nebo vyřčeno.

Implied authority. Odvozená pravomoc. Pravomoc udělená vedoucím na základě pravidel úřadu, jež nezbytně plyne z výslovně daného oprávnění, přestože tato pravomoc není výslovně uvedena. Pravomoc zástupce jednat jménem svého vedoucího, jež je odvozena z odpovědnosti udělené zástupci nebo nezbytná k provádění výlučné zástupcovy pravomoci. Skutečná pravomoc může být buďto výslovná nebo odvozená, přičemž „implikovaná pravomoc“ je taková, která je nutná, obvyklá a vhodná k tomu, aby byla uskutečněna nebo vykonávána, hlavní pravomoc výslovně postoupená zástupci. Clark v. Gneiting, 95 Idaho 10, 501 P.2d 278, 280.

Implied consent. Viz Consent.

Implied intent. Záměr, který nutně vyplývá z jazyka užívaného v právním dokumentu nebo z chování stran.

Implied promise. Fikce, kterou právo vytváří k tomu účelu, aby někdo odpovídal podle smluvní teorie a zabránilo se tak podvodu nebo neoprávněnému obohacení. Viz též Equitable estoppel.

Implied reservation. Druh výhrady vytvořené postupitelem ve prospěch půdy, kterou si podržuje a která není zahrnuta v převodu. Wolek v. Di Feo, 60 N. J. Super. 324, 159 A.2d 127.

Implied reservation of water doctrine. Když federální vláda vyjme svou půdu z veřejného vlastnictví a vyhradí ji pro federální účely, pak si vláda jako samozřejmý důsledek ponechává v záloze příslušnou vodu nerozdělenou tou měrou, jaké by bylo třeba ke splnění účelu vynětí. Rezervuje však jenom to množství vody, jež je nezbytné ke splnění účelu vynětí, a nikoli více. Cappaert v. U.S., 426 U.S. 128, 96 S. Ct. 2062, 2071, 48 L. Ed.2d 523.

Implied warranty. Viz Warranty.

Import. Produkt vyrobený v cizí zemi a poté dopravený a prodaný v této zemi. Viz také Importation.

Importation. Akt přivážení výrobků a zboží do země z cizí země. Cunard Steamship Co. v. Mellon, 262 U.S. 100, 43 S. Ct. 504, 67 L. Ed. 894. Viz Customs duties.

Importer. Osoba přivázející (tj. importující) zboží do země z cizí země a platící clo. Viz Customs duties.

Import-export clause. Dovozní a vývozní klauzule. Ustanovení Ústavy Spojených států, čl. I., § 10, odst. 2, stanoví, že žádný stát nesmí bez souhlasu Kongresu uvalit jakákoli cla na dovážení a vyvážení zboží s výjimkou případů, kdy by to bylo krajně nutné z hlediska realizace jeho zákonů o inspekci.

Import quota. Dovozní kvóta. Kvantitativní omezení dovozu nějakého předmětu do Spojených států. 19 U.S.C.A. § 22.53(a)(3)(C). Stanovení kvóty je jedním z prostředků, jimiž disponuje prezident při svém rozhodování, že dováženy předmět hrozí vážným poškozením domácího průmyslu. Viz také Dumping; Most favoured nation clause.

Imports clause. Viz Import-export clause.

Importunity. Naléhavá žádost; naléhavá prosba; žádost o splnění nároku nebo prokázání laskavosti, která je předkládána s úpornou frekvencí nebo vytrvalostí.

Impose. Vymáhat nebo vybírat z titulu funkce, ukládat břemeno, daň, dávku či poplatek.

Imposition. Dávka; daň; kontribuce. Nerozumný požadavek či břemeno. Akt uvalení.

Impossibility. Nemožnost. To, co v přirozenosti a běhu přírody či zákona nedokáže nikdo udělat nebo vykonat. Nemožnost má několik druhů:

Akt je fyzicky nemožný, je-li v rozporu s během přírody. Takováto nemožnost může být buď absolutní, tzn. nemožná v každém případě (např. zastavit rotaci Země) nebo relativní (někdy zvaná „faktická nemožnost“), tzn. pocházející z okolností případu (např. pro A. uhradit splátku B., kterýžto je zemřelou osobou). K této třídě patří to, co je někdy nazýváno „praktickou nemožností“, jež existuje, jestliže akt sice může být uskutečněn, jedině však s nadměrnými nebo nerozumnými náklady. Akt je legálně nebo právně nemožný, jestliže je podle zákona nemožné jej uskutečnit; např. pro A. poříditi platnou vůli před svou zletilostí. Tato třída aktů nesmí být zaměňována s těmi, jež jsou možné, přestože jsou zakázány zákonem, jako například dopustit se krádeže. Akt je logicky nemožný, jestliže je v rozporu s povahou transakce, jako např. když A. dává majetek B. výslovně pro jeho vlastní prospěch, pod podmínkou, že jej B. převede na C. Viz také Legal impossibility.

Impossibility of performance of contract. Nemožnost plnění smlouvy. Doktrína, podle níž je smluvní strana zproštěna své povinnosti podle smlouvy plnit, jestliže se plnění stalo nemožným nebo zcela nepraktickým (nikoli vinou strany). Např. při obhajobě neplnění nemožnost plnění smlouvy vzniká, není-li plnění možné například zničením předmětu smlouvy nebo úmrtím osoby nezbytné pro plnění nebo kde se smluvený akt stal nezákonným. Doktrína „nemožnosti plnění“ je výjimkou ze všeobecného pravidla, že osoba činící slib musí buď plnit nebo platit škodu za to, že neplnila, přičemž nezáleží na tom, jak těživě se jeho plnění stalo s ohledem na nepředvídané okolnosti. Zatímco se doktrína vyvíjela v různé specifické kategorie, jednou ze základních součástí doktríny zůstává, že nemožnost plnění musí být objektivní a nikoli jenom subjektivní.

Nyní se uznává, že věc je nemožná v právním myšlení, jestliže není praktická; a věc je nepraktická, jestliže jí může být dosaženo jedině za nadměrnou a nerozumnou cenu. Transatlantic Fin. Corp. v. United States, 363 F.2d 312, 315. Je-li nastolen problém, je soud vyzván, aby vytvořil podmínku plnění založenou na změnách okolnostech, což je proces, který v sobě zahrnuje nejméně tři rozumně definovatelné kroky. Za prvé, muselo dojít k nepředvídané skutečnosti — což je něco neočekávaného. Za druhé riziko neočekávané nepředvídané skutečnosti nemuselo být určeno ať dohodou nebo občeje. A konečně, výskyt nepředvídané skutečnosti musel způsobit, že se plnění stalo obchodně nepraktickým. Přestože nemožnost nebo nepraktičnost plnění může vzniknout mnoha rozličnými způsoby, projevila se tendence klasifikovat případy do několika kategorií. Jsou to: 1) Zničení, zhoršení nebo nepoužitelnost daného předmětu nebo konkrétního způsobu plnění; 2) Nedostatek uvažovaného způsobu dodávky či platby; 3) Dodatečně vyhlášený zákaz nebo překážka ze zákona; 4) Nedostatek nehmotných prostředků plnění a 5) Úmrtí nebo choroba. Základní oddíly U.C.C. pojednávající o nemožnosti plnění jsou §§ 2-613, 2-615, 2-616. Viz v tomto ohledu Commercial frustration; Commercial impracticability; Frustration of contract; Impracticability.

Impossible contract. Nemožná smlouva. Taková, kterou právo nebude považovat za závaznou pro strany s ohledem na přirozenou či právní nemožnost plnění jednou stranou toho, co je předpokladem slibu strany druhé.

Impossibilium nulla obligatio est. Neexistuje závazek dělat nemožné věci.

Imposter. Kdo předstírá, že je někým jiným než ve skutečnosti je, s úmyslem klamat; podvodník, šarlatán. Viz také Impersonation; Personate.

Impostor rule. Týká se ustanovení čl. 3 U.C.C. § 3-405(1)(a), jež uznává platnost podpisu kterékoli osoby na rubu šeku, vystaveného ve prospěch podvodníka.

Imposts. Daně, poplatky nebo dávky vybírané pro různé účely. Crew Levick Co. v. Commonwealth of Pennsylvania, 245 U.S. 292, 38 S. Ct. 126, 62 L. Ed. 295. Obecně použitelný termín pro daně. Viz Customs duties; Duty; Excise tax.

Impotence. Nemohoucnost. Neschopnost mít pohlavní styk; není to sterilita. T. v. M., 100 N. J. Super. 530, 242 A.2d 670, 673. Příhodně se používá pro muže. Impotence jakožto důvod k rozvodu znamená nedostatek *potentia copulandi* nebo neschopnost konzumovat manželství a nikoli pouhou neschopnost plození. Reed v. Reed, 26 Tenn. App. 690, 177 S.W.2d 26, 27.

Impotentia excusat legem. Nemožnost dělat to, co je požadováno zákonem, omlouvá neplnění.

Impotentiam, property propter. Kvalifikovaný majetek, který může existovat ve zvířatech *ferae naturae* vzhledem k jejich neschopnosti, jako kde sokoli, volavky nebo jiní ptáci žijící na stromech, které jsou něčím majetkem, nebo králíci apod., stavět si svá hnízda nebo doupata na pozemku nějaké osoby, vyvést tam svá mláďata, takováto osoba má kvalifikovaný majetek v nich do té doby, dokud nejsou s to uletět nebo utéci, a pak takovýto majetek zaniká.

Impound. Vzít do soudní úschovy. Uzavírat zatoulaná zvířata nebo zabavené zboží v úschovně. Zajistit a vzít pod ochranu zákona nebo soudu. Soud tudíž někdy vezme do úschovy podezřelý dokument předložený při procesu nebo vozidlo, fondy, záznamy nebo jiné předměty používané při spáchání trestného činu. Výraz, pokud je použit v souvislosti s fondy, znamená převzít fondy do zákonného opatrování nebo je v něm ponechat a tento závazek, jímž je uložení do úschovy znamená udržovat a předat majetek nedotčený. U.S. v. Louisiana, 446 U.S. 253, 100 S. Ct. 1618, 1625, 64 L. Ed.2d 196. Viz také Confiscate; Forfeiture; Seizure; Sequestered account.

Impound account. Obstavené konto. Akumulované fondy (normálně vybírané měsíčně od hypotečního dlužníka nebo správce majetku), držené věřitelem za účelem placení daní, pojištění či dalších periodických dluhů proti nemovitému majetku. Věřitel platí daňový účet, pojistku, prémii apod. z akumulovaných fondů, jestliže jsou splatné. Viz také Escrow.

Impoundment. Zadržetí. Jednání či nečinnost prezidenta nebo jiných úřadů U.S.A., jež vylučuje závazek či výdaj rozpočtového orgánu Kongresem.

Impracticability. Výraz „impracticability“ ve federálním právu (Fed. R. Civ. P 23), předpokládajícím zásah do třídy, jestliže je třída tak početná, že sloučení všech